KAIKKIEN MAIDEN PROLETAARIT, YHTYKÄÄ!

Финская газета „ПУНАЙНЕН КАРЬЯЛА"

PUNAINEN KARJALA

NKP(b):n Karjalan AK:n, KASSR:n TpKK:n ja KALN:n lehti — 17:s vuosikerta

Jokapäiväinen sanomalehti — Hinta 10 kop. 1/1 vk. 30:—, 1/2 vk. 15:—, 1/4 vk. 7:50

N:o 93 V. 1937 — Kuusipäivän 5:s päivä — Perjantaina huhtikuun 23 p:nä

Kansojen veljeyden asiakirja

Elämäniloisina, täynnä varmuutta vielä onnellisemmasta tulevaisuudesta kulkee Karjalan kansa eteenpäin uusiin voittoihin. On mennyt, eikä milloinkaan palaa se aika, jolloin tämän kansan selkä taipui kaksinkertaisen riiston ja sorron alla, jolloin sen raadannan hedelmät riisti kulakki, kauppias ja teollisuuden harjoittaja, jolloin tsarismi käytti mitä petomaisimpia keinoja tuhotakseen Karjalan kansan. Tämä oli kapitalismin suden laki, sillä "kapitalismin olemassaolo ilman kansallista sortoa on yhtä mahdoton, kuin sosialismin olemassaolo ilman sorrettujen natsioiden vapauttamista, ilman kansallista vapautta" (Stalin).

Lokakuun suuri revolutsio teki lopun kaikesta riistosta ja kansallisesta sorrosta yhdellä kuudesosalla maapalloa. Maailman etumaisen proletariaatin, Venäjän proletariaatin avustuksella pääsi Karjalankin kansa vapaaksi tsarismista, joka oli vuosisatojen kuluessa tappanut jokaisen valtiollisuuden yrityksen alkion, runnellut Karjalan kulttuuria, pitänyt tätä kansaa tietämättömyydessä ja pimeydessä ja venäläistyttänyt sitä. Yhdessä venäläisten työläisten ja talonpoikain kanssa ovat Karjalan työtätekevät lyöneet kansainvälisen kapitalismin interventtilaumat, oman maan ja vieraiden kansanvihollisten yritykset vuosina 1918—1922 palauttaa Karjalaan entisen riistäjien vallan, entisen sorron.

Tämän taistelun tuloksena syntyi vapaa työtätekevien Sovetti-Karjala, joka v. 1920 julistettiin autonoomiseksi. Karjalan kansa alkoi veljellisessä liitossa kehittää sovettivaltiollisuutta kansallisissa muodoissa, omaa kansantaloutta, kulttuuria. Karjalan kansan veljellinen liitto koko Sovettien maan kansojen kanssa saa jälleen varmistuksen uudessa Karjalan ASST:n Konstitutsioprojektissa, jonka 13 pykälän mukaan Karjalan Autonoominen Sosialistinen Sovettitasavalta kuuluu VSFST:n kokoonpanoon autonoomisen tasavallan oikeuksilla. On enemmän kuin varmaa, että Karjalan työtätekevät hyväksyvät tämän, sillä juuri siinä on tae maan jatkuvalle kukoistamiselle. Juuri tällä pohjalla on Karjalaan luotu sosialismin perusta, nostettu esiin ennen uinuneet rikkaudet, saavutettu suuria voittoja sosialistisessa rakennustyössä, koko kansan uudistamisessa aktiivisiksi sosialismin rakentajiksi.

Tuntemattomaksi on Karjala muuttunut revolutsion vuosina. Vuonna 1911 oli Aunuksen läänissä 49 teollisuusyritystä, jotka antoivat vuodessa tuotteita 3.992 tuhannen ruplan arvosta. Tällä hetkellä on tasavallassa 2.500 erilaista tuotantolaitosta. Viime vuonna valmisti neljän kansankomissariaatin tuotantolaitokset (ilman metsätöitä) tuotteita 104.155 tuhannen ruplan arvosta. Kun tsarismin aikana tehtiin metsätöitä varsin vähäisessä määrin, niin nyt on tällä kansantaloutemme perusalalla 33 mekanisoitua metsätyöpunktia ja niissä yli 400 traktoria ja autoa. Sovettivallan aikana on rakennettu suuri määrä huomattavia tuotantolaitoksia: Kontupohjan selluloosa- ja paperikombinaatti, Petroskoin suksitehdas ja kiilleliusketehdas, Kantalahden konservitehdas, Nivan vesivoima-asema, autoremonttitehtaita, Valkean-Itämeren kanava ja kombinaatti ym. ym.

Vastaavasti on kehittynyt tasavallassamme kulttuuri. Ennen revolutsiota oli lukutaitoisia vain 20 prosenttia väestöstä, mutta nyt yli 90 prosenttia. V. 1911 käytti tsaarihallitus kansanvalistukseen nykyisen Karjalan alueella 43 tuhatta ruplaa. Kuluvana vuonna tullaan tähän tarkoitukseen, paitsi koulurakennustöitä, käyttämään 51 miljoonaa ruplaa. Havainnollisimmin kuvaa tasavallan talouden ja kulttuurin kukoistusta budjetin kasvu. Vuonna 1924 teki Karjalan budjetti 7 miljoonaa ruplaa. Tämän vuoden valtion budjetti tekee 145.183 tuhatta ruplaa — kasvu 20-kertainen. On muistettava, ettei tähän sisälly teollisuuteen Liiton budjetista sijoitetut varat.

Karjalan Konstitutsio on leniniläis-stalinilaisen kansallisuuspolitiikan uusi suuri voitto. "Karjalan ASST:n Korkeimman Sovetin hyväksymät lait julkaistaan karjalan, suomen ja venäjän kielillä...", — sanotaan Karjalan Konstitutsion 24 pykälässä. Se merkitsee, että luodaan venäjän ja suomen kielien ohelle kolmas, Karjalan kirjakieli. Se merkitsee loppua vahingolliselle natsionalistiselle politiikalle, jota harjoitti Karjalan vanha puoluejohto, joka Karjalan kansan kielikysymyksessä piti suuntaa ainoastaan suomen kieleen, sivuuttaen Lenin-Stalinin puolueen yhden kansallisuuspolitiikan perustan, jonka mukaan työväenluokka kommunistisen puolueen johdolla asettaa itselleen tehtäväksi "perustaa itselleen äidinkielellä toimivan oikeuden, administratsion, talouden elimet, vallan elimet,... kehittää itselleen lehdistöä, koulua, teatteria, klubitoimintaa ja yleensä kulttuuris-valistuksellisia laitoksia äidinkielellä" (Stalin "Marxismi ja Kansallisuus-siirtomaakysymys", siv. 70).

Karjalan ASST:n Konstitutsio varoittaa rikkomasta eri kansallisuuksien sosialistista perhe-elämää, veljellistä yhteistyöskentelyä. Sen 90 pykälässä sanotaan: "Karjalan ASST:n kansalaisten tasa-arvoisuus, heidän kansallisuudestaan ja rodustaan riippumatta, kaikilla taloudellisen, valtiollisen, kulttuurisen ja yhteiskuntapoliittisen elämän aloilla on eittämätön laki", samoinkuin kaikenlaisten taloudellisten, poliittisten ja muiden etuoikeuksien tai rajoitusten sovelluttaminen kansallisella pohjalla rangaistaan Karjalan Konstitutsion mukaan lailla.

Karjalan ASST:n Konstitutsio, Stalinilaisen Konstitutsion tytär on Karjalan kansan saavutusten loistava asiakirja. Se takaa jokaiselle työtätekevälle työtä, se antaa lepoa ja sivistystä. Tämä Karjalan historiassa ainutlaatuinen asiakirja on Karjalan ja koko Sovettiliiton työtätekevien, Leninin-Stalinin puolueen johdolla saavuttamien voittojen yhteenveto.

Puolue-, ammattiliitto- ja yhteiskunnallisten järjestöjen kunnia-asia on tehdä tämä asiakirja jokaiselle työläiselle, jokaiselle kolhoosnikalle ja toimitsijalle tunnetuksi.

Kommunistisen puolueen (bolshevikit) Moskovan komitealle

Moskova

TELEGRAMMI MADRIDISTA KV. HUHTIKUUN 11 p:ltä

Espanjan kommunistisen puolueen Madridin konferenssi, kokoonnuttuaan tänään Espanjan Tasavallan sankarilliseen pääkaupunkiin analysoimaan sitä tilannetta, joka on muodostunut 8-kuukautisen sodan ja Madridin 5-kuukautisen puolustuksen tuloksena, veljellisesti tervehtii SSSR:n pääkaupungin kommunisteja, Sovettiliiton bolshevikkien puoluetta ja koko maailman työtätekevien ja antifasistien rakasta johtajaa tov. Stalinia.

Meidän tervehdyksemme — se on Madridin ja Espanjan kansan kiitos SSSR:n kaikille kansoille aktiivisesta solidarisuudesta, jota meitä kohtaan on osoittanut proletariaatin isänmaa kansainvälisen fasismin ensimmäisestä iskusta alkaen, fasismin, joka aikoo muuttaa Espanjan siirtomaakseen.

Madridin kommunistien konferenssi antaa Teille lupauksen seurata voittoisan kokemuksenne tietä, jonka Te olette osoittaneet kaikille kansoille, jotka taistelevat riippumattomuutensa, vapautensa ja kehityksensä puolesta, ja olemaan rauhoittumatta ennenkuin täydellisesti vapautamme isänmaamme espanjalaisesta ja kansainvälisestä fasismista.

Eläköön Moskovan bolshevikkien järjestö!

Eläköön Sovettiliiton Kommunistinen puolue!

Eläköön proletariaatin rakastettu johtaja — tov. Stalin!

Espanjan kommunistisen puolueen Madridin komitealle

Kalliit toverit!

Syvän ilon tunteella luimme Teidän veljellisen tervehdyksenne. Moskovan bolshevikit, Sovettiliiton pääkaupungin kaikki työtätekevät ihailevat vapaan Espanjan kansan sankarillista taistelua fasistisia barbaareja — Francon kapinallisia joukkioita ja saksalais-italialaisia interventtejä vastaan, jotka tuovat tullessaan kurjuutta, nälkää ja Espanjan työtätekevien orjuuden.

Meidän ajatuksemme ja tunteemme ovat aina Teidän kanssanne, Madridin sankarilliset puolustajat.

Teidän jokainen voittonne syvästi ilahduttaa meitä, ilahduttaa jokaista sovettikansalaista, sillä "Espanjan vapauttaminen fasististen taantumuksellisten orjuudesta ei ole espanjalaisten yksityisasia, vaan koko etumaisen ja progressiivisen ihmiskunnan yhteinen asia" (Stalin).

Me olemme varmoja lopullisesta voitostanne. Verinen fasismi ja sen trotskilainen agentuuri ei kykene murtamaan Espanjan kansan yhtenäisyyttä ja tahtoa, kansan, joka taistelee riippumattomuutensa puolesta, vapaan demokraattisen Espanjan puolesta.

Korkeammalle revolutsiooninen kuri, pitäkää lujemmin kivääriä, meidän kalliit madridilaiset toverimme!

Lähetämme Teille veljellisen kommunistisen tervehdyksen.

Eläköön Madridin — Espanjan tasavallan sankarillisen pääkaupungin mainehikkaat puolustajat!

Eläköön Espanjan sankarillinen kommunistinen puolue!

Eläköön yhtenäinen fasisminvastainen kansanrintama!

Eläköön maailman proletariaatin rakastettu johtaja tov. Stalin!

Neuvostoliiton kommunistisen puolueen (bolshevikit) Moskovan Komitea.

Tasavaltalaisten voitto Aragonin rintamalla

Paris, 21 huhtik. (TASS). Havas on lähettänyt Espanjan sotaministeriön tiedoituksen, jossa sanotaan, että tasavaltalaiset joukot ovat Aragonin rintamalla valloittaneet Seladasin kylän. Ennen tätä tasavaltalaisten useat komppaniat järjestivät tykistön ja lentokoneiden avustamina useita hyökkäyksiä. Tasavaltalaisten pommittajalentokoneet odottamatta ilmestyivät kapinallisten alueen ylle ja pommittivat voimakkaasti kapinallisten juoksuhautoja. Yllätetyt kapinalliset alkoivat perääntyä ja epäjärjestyksessä juosta pakoon. Tasavaltalaiset valloittivat 10 erilaista tykkiä, 5 mörssäriä, 14 konekivääriä ja 300.000 patruunaa. Vangiksi otettujen ja tasavaltalaisten puolelle siirtyneiden sotilaiden luku kohoaa 80:een.

Kuten Havasin tietotoimisto tiedoittaa, Espanjan meri- ja ilmailuvoimien ministeriön tiedoituksessa osoitetaan, että tasavaltalaisten lentokoneet ovat lentäneet Saragossan, Teruelin ja useiden muiden tärkeiden paikkakuntien yllä. Tasavaltalaisten lentokoneet pommittivat kapinallisten asemia.

Eilen tasavaltalaisten lentokoneet pommittivat kapinallisten asemia Pennarroassa. Syntyi ilmataistelu, jonka tuloksena kapinallisten lentokoneet olivat pakoitettuja pakenemaan. Kapinallisten yksi lentokone pudotettiin alas ja putosi se tasavaltalaisten alueelle.

Kapinallisten sotilaat nousseet kapinaan upseereita vastaan Montrilessa

Lontoo, 22 (TASS). Espanjasta tulleen tiedoituksen mukaan ovat Montrilessa (itään Malagasta) kapinallisten sotilaat nousseet kapinaan upseereita vastaan. Kapina on ankarasti tukahdutettu.

V. M. MOLOTOVIN kirjoitus

Tehtävämme taistelussa trotskilaisia ja muita tuholaisia, diversantteja ja spioneja vastaan

1. Kaaderien kasvatus

Alan ensimmäisestä kysymyksestä — kaaderien kasvatuskysymyksestä.

Aikoinaan me osasimme tehdä tarvittavat johtopäätökset Shahtin asiasta. Shahtin asia osoitti, että me olimme liian suuressa riippuvaisuudessa vanhoista, porvarillisista, sovettijärjestelmälle vieraista spesialisteista. Se osoitti, miten heikkoja me olimme tekniikan ja tuotannon vallanneisiin bolshevistisiin kaadereihin nähden. Shahtin tuholaisuuden opetuksia me käytimme hyväksemme, asettaaksemme kysymyksen talousteknillisten kaaderien kasvatuksesta uusille raiteille.

Vuodesta 1928 lähtien, johon kuuluu Shahtin tuholaisten asia, me aloimme koko teknillisen sivistyksen uudestijärjestämisen, silloin puolue suoraan sanoi, että enää ei saa suostua talouskaaderiemme teknilliseen takapajuisuuteen. Bolshevististen teknillisten kaaderien luomistehtävä, tekniikan valtaamistehtävä, asetettiin bolshevikeille yhtenä kaikkein tärkeimmistä ja viipymättömimmistä tehtävistä.

Vuoden 1931 alussa toveri Stalin puhui taloustyöntekijäin neuvottelussa:

"Häpeäksemme on myönnettävä, että meidänkin, bolshevikkien keskuudessa on paljon sellaisia, jotka johtavat allekirjoittamalla papereita. Mutta, että syventyisivät asiaan, valtaisivat tekniikan, tulisivat asian isänniksi — ei sinnepäinkään.

Miten saattoi tapahtua, että me, bolshevikit, jotka olemme tehneet kolme revolutsiota, suoriutuneet voittajina ankarasta kansalaissodasta, ratkaisseet mitä suurimman tehtävän teollisuuden luomisessa, kääntäneet talonpoikaiston sosialismin tielle — miten saattoi tapahtua, että tuotannon johtamisessa me antaudumme paperipalan edessä?

Syy on tähän siinä, että paperin allekirjoittaminen on helpompaa kuin tuotannon johtaminen. Niinpä ovatkin monet taloustyöntekijät menneet tätä vähemmän vastustuksen linjaa".

Edelleen toveri Stalin puhui Shahtin asiasta ensimmäisenä tärkeänä signaalina taloustyöntekijöidemme sallimattomasta takapajuisuudesta teknillisessä suhteessa:

"Itse elämä on meille useamminkin kuin kerran signalisoinut siitä, että tässä asiassa ei ole kaikki hyvin. Shahtin asia oli ensimmäinen signaali. Shahtin asia osoitti, että puoluejärjestöillä ja ammattiliitoilla ei riittänyt revolutsionista valppautta. Se osoitti, että taloustyöntekijämme ovat sietämättömästi jääneet jälkeen teknillisessä suhteessa, että eräät vanhat insinöörit ja teknikot, työskennellen vailla kontrollia, luisuivat sitäkin helpommin tuholaisuuden tielle, kun heitä rajantakaiset viholliset alituiseen härnäävät "esityksillään". Toinen signaali oli "Teollisuuspuolueen" asia".

Toveri Stalin selitti näin Shahtin tuholaisuuden opetuksia:

"Miten saattoi tapahtua, että tuholaisuus sai sellaisen laajuuden? Kuka on siihen syyssä? Me olemme siihen syyssä. Jos me olisimme talouden johtamisasian asettaneet toisin, jos olisimme jo paljon ennen ryhtyneet tutkimaan tekniikkaa, valtaamaan tekniikkaa, jos me useammin ja järkevästi sekaantuisimme talouden johtamiseen — ei tuholaisten olisi onnistunut tehdä niin paljon vahinkoa".

Tässä puheessa toveri Stalin formuloi myöskin uudet tehtävät, jotka tulivat eteemme rekonstruktsiokaudella:

"On jo aika tehdä loppu tuotantoon sekaantumattomuuden mädästä kannasta. On jo aika omaksua toinen, uusi, nykyistä kautta vastaava kanta: puuttua kaikkeen. Jos olet tehtaan tirehtööri — puutu kaikkiin asioihin, perehdy kaikkeen, älä jätä mitään huomiotta, opiskele ja vielä kerran opiskele. Bolshevikkien on vallattava tekniikka. On jo aika bolshevikkien itse tulla spesialisteiksi. Rekonstruktsiokaudella ratkaisee tekniikka kaiken".

Tekniikan valtaamisloosunki tuli puolueen ja työväenluokan tehtävien keskiöksi, ja se antoi valtavia myönteisiä tuloksia. Haluamattaan sitä, Shahtin tuholaiset jouduttivat punaisten spesialistien kaaderien luomista, jouduttivat teknillisen sivistyksemme uudestijärjestämistä.

Esitän eräitä numeroita raskaan teollisuuden alalta. Verratkaamme tilannetta Raskaan teollisuuden kk:n tuotantolaitoksissa vuosina 1930 ja 1936. V. 1930 tuli tuhatta työläistä kohti Raskaan teollisuuden kk:n tuotantolaitoksissa 20 insinööriä, mutta v. 1936 — jo 33 insinööriä. Jos otetaan insinöörit, teknikot ja mestarit yhdessä, niin saadaan kasvu 68:sta 105:een tuhatta työläistä kohti. Kivihiiliteollisuudessa tänä kautena insinöörien lukumäärä kasvoi 4:sta 9:ään, ja kemiallisessa teollisuudessa 33:sta 52:een tuhatta tuotannossa työskentelevää työläistä kohti.

Se, että teollisuuden uusien teknillisten kaaderien kasvu on huomattavassa määrin tapahtunut kommunistien laskuun, näkyy seuraavista tosiasioista.

Kolmen vuoden aikana — vuodesta 1933 vuoteen 1936 — kommunistien lukumäärä kasvoi 9 prosentista 24 prosenttiin siinä kaivosten pääinsinöörien yleisen lukumäärän joukossa, josta on olemassa vastaava tilastoluettelo. Kemiallisessa teollisuudessa kommunistien lukumäärä tuotantolaitosten pääinsinöörien keskuudessa samana kautena kasvoi 20 prosentista 28 prosenttiin.

Teollisuuskorkeakoulut päästivät ulos v. 1928 kaikkiaan 9 tuhatta henkilöä. V. 1936 päästö näistä korkeakouluista nousi 36 tuhanteen, s.o. kasvoi tänä aikana nelinkertaisesti. Raskaan teollisuuden kk:n teknillisissä korkeakouluissa oppilaiden yhteinen lukumäärä nousi vuodesta 1930, jolloin se teki 57,5 tuhatta henkilöä, 108,6 tuhanteen henkilöön v. 1936, s.o. kasvoi kuuden vuoden aikana suunnilleen kaksinkertaisesti. Samana kautena oppilaiden lukumäärä Raskaan teollisuuden kk:n teknikumeissa kasvoi 42,7 tuhannesta 80 tuhanteen henkilöön.

Viimeisten vuosien aikana on kehittynyt tuotannossa työskentelevien työläisten teknillinen opiskelu. 2/3:sta 3/4:aan raskaan teollisuuden työläisistä on teknillisessä opiskelussa erilaisissa kouluissa ja kursseilla. Myöskin muilla teollisuusaloilla teknillinen opiskelu järkähtämättä kehittyy.

Tämä kaikki puhuu siitä, että talous-teknillisten kaaderien valmennuksessa, uusien kvalifisoituneiden teollisuustyöntekijäkaadereiden luomisessa on viimeisten vuosien aikana yleensä tehty suunnaton työ.

Nyt me emme enää ole niin heikkoja teknillisessä suhteessa kuin Shahtin asian kaudella ja "Teollisuuspuolueen" kaudella. Me olemme paljon tehneet, toteuttaaksemme loosungin tekniikan ja tuotannon valtaamisesta. Nyt meillä on omat, talous-teknilliset sovettikaaderit, jotka pääpiirteissään ovat vallanneet asiansa. Heitä on jo paljon, he seisovat vankasti jaloillaan.

Kuitenkin on tunnustettava, että tekniikan valtaamistehtävän toteuttaminen on usein tapahtunut yksipuolisesti, kaaderien bolshevistisen kasvatuksen vahingoksi. Vallattuaan tekniikan, useat työntekijämme jäivät jälkeen poliittisessa kehityksessään, nykyajan entistä monimutkaisemmista poliittisista tehtävistä.

Suppea ahdasmielisyys, näköpiirin rajoittuminen suppeasti taloudellisiin kysymyksiin, eristäytyminen puolue-poliittisista tehtävistä ja kaiken tämän synnyttämä poliittinen likinäköisyys tulivat taloudellisen rintaman monien työntekijöidemme kohtaloksi. Bolshevistisen valppauden kohottamisen asemesta monet teollisuuden ja transportin työntekijät jäivät poliittisesti jälkeen, joutuivat poroporvarillisen hyväsydämisyyden, poliittisen huolettomuuden uomaan. On myönnettävä, että viehättyneinä saavutuksiin ja plaanien ylittämiseen, useat tovereistamme taloustyöntekijöistä, eikä yksistään taloustyöntekijöistä, antoivat suuren osuuden itserauhottuneisuudelle ja itsetyytyväisyydelle, jotka ovat niin vieraita bolshevistisille ominaisuuksille.

Puolue esitti loosungin — "Bolshevikkien on vallattava tekniikka". Nähtävästi on ymmärrettävää, että kysymys oli siitä, että bolshevikit valtaavat tekniikan, että puolue kutsui taloustyöntekijöitä valtaamaan tekniikan niin, kuin se bolshevikeille kuuluu. Todellisuudessa usein tapahtui niin, että tekniikkaa vallatessaan toverimme unohtivat bolshevistiset velvollisuutensa ja poliittisesti eivät menneet eteenpäin, vaan taaksepäin. Tätä käytti vihollinen hyväkseen, ei ainoastaan vahingonilosta nauraakseen eräiden, jopa hyvin suurtenkin työntekijöidemme poliittiselle likinäköisyydelle, vaan aiheuttaakseen valtiolle suurta vahinkoa. Meillä on usein tapahtunut niin, että tekniikan valtaaminen on tapahtunut yhdessä työntekijäin bolshevististen ominaisuuksien heikentymisen kanssa. Mutta me tarvitsemme tekniikan valtaamista tämän sanan täydellisessä mielessä, yhdessä kaaderiemme bolshevististen ominaisuuksien edelleen voimistumisen kanssa.

Tästä näkyy, millaisia vaatimuksia meidän on asetettava talouskaadereillemme. Pysähdyn tähän yksityiskohtaisemmin.

Ymmärrettävää on, että ensinnäkin tällaisten vaatimusten joukkoon kuuluu **asiansa tunteminen,** toisinsanoen, tekniikan, tuotannon ja koko toimeksiannetun asian täydellinen valtaaminen, niinkuin sitä vaaditaan todelliselta johtajalta. Mistään tämän vaatimuksen heikentämisestä johtaviin kaadereihimme nähden ei voi olla puhettakaan. Päinvastoin, trotskilaisen ja ulkomaalaisen agentuurin tuholaisuuden, diversioiden ja spionaashin opetukset, agentuurin, joka useamminkin kuin kerran on vetänyt nenästä talousjohtajiamme, korostaa välttämättömyyttä edelleen sitkeästi taistella tekniikan valtaamisen puolesta. Sen, joka ei vielä tositeolla tunne toimeksiannettua työtä, sen on tutkittava asiaa, syvennyttävä siihen, opittava tekemään työtä. Opittava ei ainoastaan ystäviltä, vaan myöskin vihollisilta, ei ainoastaan maan sisällä, vaan myöskin ulkomailta — kaikilta, joilta voi, tositeolla vallatakseen asiansa sanan täydessä mielessä. Ilman asiansa vakavaa tuntemista ei voi olla todellista johtajaa yhdelläkään työn alalla.

Kyky itsekritiikkiin, tämän kyvyn kehittäminen — tällainen on kaadereihimme kohdistettu toinen vaatimus, jota on päättävästi korostettava trotskilaisten tuholaisuuden opetuksien yhteydessä. Ilman tämän kyvyn kehittämistä, ilman todellista itsekritiikkiä ei voi olla kaaderiemme todellista liikuntaa eteenpäin. Ilman itsekritiikin kyvyn kehittämistä ei voida uneksia sitä, että toteutetaan tehtävä saavuttaa ja sivuuttaa tekniikassa etumaiset kapitalistiset maat. Me suoritamme koko kansantalouden teknillistä rekonstruointia, me haluamme juurruttaa ja juurrutamme uutta tekniikkaa, etumaisia tuotantometodeja, nykyajan korkeimpia tuotantonormeja. Tätä tietä me liikumme eteenpäin, mutta vielä paljossa jäämme jälkeen tekniikassa etumaisista kapitalistisista maista. Vallataksemme nopeammin nykyaikaisen tekniikan kaikki saavutukset, meidän on alistettava työmme, saavutuksemme ja menestyksemme huolellisen tarkastuksen, vakavan kritiikin alaiseksi. Ei saa rauhoittua oleviin saavutuksiin, on etsittävä ne syyt, joiden takia me vielä monissa tapauksissa jäämme kauas jälkeen teknillis-tuotannollisessa suhteessa etumaisista ulkovaltioista, niiden saavuttamasta tuotannollisen työn tasosta, niiden saavuttamista tuotantonormeista ja työn laadusta.

Ilman itsekritiikkiä, ilman todellisen itsekritiikin kyvyn kehittämistä ei voida liikkua eteenpäin. Meidän olosuhteissamme tämä on erikoisen tärkeätä. Meidän olosuhteissamme tapahtuu uusien teknillisten kaaderien nopea kasvu, on paljon ihmisiä, jotka kykenevät ja haluavat initsiatiivillaan, käytännöllisellä kokemuksellaan ja tiedoillaan auttaa asiaa. Työntekijöissämme on kasvatettava herkkyyttä ja kykyä kuunnella signaaleja, jotka tulevat alhaalta, rivityöntekijäin ja teknikkojen taholta. On päästävä siihen, etteivät johtajat suhtautuisi näihin signaaleihin virkamiesmäisen sydämettömästi, korkea-arvoisen ylhäisesti. Huomaavaisuutta tarvitaan jopa silloinkin, kun signaali tulee vieraasta piiristä ja meille vieraitten motiivien perusteella. Jos me kehitämme tämän kyvyn, kyvyn bolshevistisesti syventyä näihin signaaleihin, alistaa tarkastuksen alaiseksi jokainen, joskus ehdottoman tarkastetulta näyttävä tilanne työssämme, niin silloin me tulemme nopeammin korjaamaan epäkohtamme ja ehkäisemme monien tuholaisten ja diversanttien juonet. Mutta taas itsekritiikin heikentäminen, kykenemättömyys sen kehittämiseen johtavat byrokratisoitumiseen ja luutumiseen, jota vihollisemme helposti käyttävät hyväkseen sovettivastaisissa tarkoituksissaan, tuholaisuuden ja diversio-spionityön tarkoituksissa. Mitä enemmän me kehitämme kykyämme selvittää työmme epäkohtia, kykyä erottaa myönteinen ja luova muodollis-byrokraattisesta, sitä nopeammin kaaderimme tulevat kasvamaan todellisina bolshevistisina organisaattoreina ja sitä nopeammin maamme kansantalous saavuttaa ja sivuuttaa nykyajan etumaiset osoittimet tekniikassa, tuotannossa ja muilla aloilla. Kun me yhdistämme sellaiset ominaisuudet, kuten asiantuntemus ja kyky itsekritiikkiin, me puhdistamme tiemme kaikista tuholaisista ja turvaamme nykyajan minkä teknillisen ja tuotannollisen osoittimen saavuttamisen hyväksi.

Rehellisyys suhteessa valtioon — tällainen vielä yksi talous-teknillisten kaaderien ominaisuus, jota meidän on kaikintavoin kasvatettava ja lujitettava. Maassamme, jossa taloudelliset ja kulttuuriset perusarvot kuuluvat valtiolle, joka toteuttaa työtätekevien tahtoa, jossa toisaalta useat johtajat ilmaisevat välinpitämättömyyttä taisteluun nähden varkaita ja valtiovarain kavaltajia vastaan ja jossa ovat vielä niin voimakkaat pikkuporvarilliset, tai toisinsanoen, anarkistis-rosvomaiset tottumukset valtiokoneiston työntekijöillä — ei mitenkään voida pitää häpeällisenä muistuttaa välttämättömyydestä kasvattaa kaadereitamme todellisen tunnollisuuden ja rehellisyyden hengessä suhteessa valtioon. Mutta yhä uudelleen ja uudelleen joudutaan siitä puhumaan, sillä meillä on paljon tosiasioita valtion pettämisestä, jota häpeäksemme joskus tehdään johtajien, siinä luvussa myöskin puoluejohtajien kannustuksella. Mitä merkitsee yksistään kivihiilituotannosta annettujen tietojen liioittelu Donbassilla! Miten paljon me olemmekin tuominneet siitä, miten paljon olemme antaneet oikeuteen, ja vielä nytkään ei ole juuritettu pois useita petkutuksia kivihiilen tuotannosta annettujen tietojen liioittelemisella Donbassin kaivoksilla ja muissa rajoneissa. Eikö johtajiemme keskuudessa ole sellaisia työntekijöitä, jotka katselevat sormien lävitse kivihiilen tuotannosta annettujen tietojen liioittelua, jotka kaunistellakseen tilannettaan ylenpänä olevien elimien edessä, allekirjoittavat vääriä raportteja rakennustöiden päättämisestä ja tuotantoplaanien täyttämisestä ennen niiden todellista täyttämistä. Päästäkseen nopeammin nousemaan, ollakseen huomattu vaikkapa hetken, joskus hyvätkin taloustyöntekijä-organisaattorit menevät väärennykseen, valtion pettämiseen. Ja kas, te löydätte tällaisten kiipeilijä-johtajain ympäriltä mielistelijäin ja imartelijain joukon, jonka selän taakse niin mukavasti piilottautuvat kaikenlaiset tuholaisheittiöt. Meidän olosuhteissamme työkurin heikkeneminen tuotantolaitoksissa ja virastoissa on hyödyksi vain työtätekevien julmimmille vihollisille. Meidän olosuhteissamme tuotantolaitosten ja virastojen johtajien höllyys valtion pettämiseen nähden, vaikkapa sitä varten, että raportteerattaisiin ja kerskuttaisiin "saavutuksilla", tai yksistään hyväsydämisyys näissä asioissa — on rako, johon tunkee petturinkäpälänsä diversantti, tuholainen ja spioni, joille on niin tarpeen johtajiemme "suosio", tehdäkseen pahaa valtiolle. Ilman vakavaa ja jatkuvaa taistelua kaaderiemme kasvattamiseksi rehellisen suhtautumisen hengessä valtiota kohtaan ei voida turvata menestystä sosialismin suurten tehtävien ratkaisemisessa, ei voida tehdä loppua rosvomaisista, pikkuporvarillisista jätteistä ihmisten tietoisuudessa.

Meidän on kohotettava taloudellisissa ja insinööri-teknillisissä kaadereissa asian tuntemusta, kykyä itsekritiikkiin, rehellisyyttä suhteessa valtioon. Meidän on kehitettävä kaikkia näitä ominaisuuksia työntekijöissämme.

Mutta erikoisesti meidän on kohotettava **valppautta vihollíseen nähden**, voitettava poliittinen likinäköisyys ja juurrutettava kaikkiin johtajiimme heidän velvollisuuksiensa todellinen bolshevistinen käsittäminen.

Ilman tämän ominaisuuden voimistuttamista ei mistään so-

(Jatkuu seuraavalla sivulla.)

Julkaisemme toisen osan tov. V. M. Molotovin kirjoituksesta "JAPANILAIS-SAKSALAIS-TROTSKILAISTEN AGENTTIEN TUHOLAISUUDEN, DIVERSIOIDEN JA SPIONAASHIN OPETUKSISTA", joka on julkaistu zhurnaali "Bolshevikin" N:o 8. Tässä kirjoituksessa esitetään uudelleen, pienin muutoksin, tov. Molotovin selostus NKP(b):n KK:n pleenumissa.

V. M. MOLOTOVIN kirjoitus

Tehtävämme taistelussa trotskilaisia ja muita tuholaisia, diversantteja ja spioneja vastaan

vettikaaderien vakavasta kasvatuksesta voi olla puhettakaan. Kun puolue esitti loosungin "Bolshevikkien on vallattava tekniikka", niin se vaati, että bolshevikit valtaisivat vielä yhden aseen, etumaisen teknikan aseen. Mutta miten tätä loosunkia on toteutettu teoissa? Todellisuudessa, kulkien eteenpäin teknikan alalla, useat toverit ovat välinpitämättömästi suhtautuneet poliittisiin velvollisuuksiinsa, irtaantuneet politiikasta, antautuneet häpeällisen huolettomuuden valtaan viholliseen nähden. Tietenkään ei ole helppo asia suoriutua samanaikaisesti molemmista tehtävistä: kasvaa teknikan valtaamisessa ja bolshevismin valtaamisessa. Mutta jos sinä olet bolshevikki, niin et saa vaihtaa yhtä tehtävää toiseen tai ainakin on korjattava havaittu laiminlyönti. Opetukset, joista me nyt puhumme, ovat kyllin opettavia, tunnustaaksemme, että useissa tapauksissa meillä ei ole näin käynyt. Nämä opetukset vaativat meiltä sitä, että me korjaisimme tämän suuren epäkohdan, että me emme asettaisi bolshevismin valtaamisen vastapainoksi teknikan valtaamista, vaan pyrkisimme siihen, että yhdessä teknikan valtaamisen kanssa kaaderimme kasvaisivat bolshevistisessa tietoisuudessaan.

NKP(b):n KK:n pleenumin resolutsiossa sanotaan:

> "NKP(b):n KK:n pleenumi ei voi sivuuttaa sitä epäsuotavaa ilmiötä, että itse trotskilaisten diversanttien ilmituominen ja paljastaminen sen jälkeen, kun trotskilaisten diversiotyö tuli silminnähtäväksi, tapahtui teollisuuden ja transportin useiden elimien passiivisuuden vallitessa. Tavallisesti NKVD:n elimet ja yksityiset puolueen jäsenet — vapaaehtoiset — paljastivat trotskilaiset. Mutta itse teollisuuden ja vississä määrin myöskin transportin elimet eivät tällöin osoittaneet aktiivisuutta, sitä vähemmän — initsiatiivia. Enemmänkin, eräät teollisuuden elimet jopa jarruttivat tätä asiaa."

Onko tämä osoitus oikea vai väärä? Onko oikein se, että taloustyöntekijämme eivät auttaneet tuholaisuuden paljastamista, vaan vieläpä joskus jarruttivat sitä? On, oikein. Sitä et väitä valheeksi.

Meillä on valtavia saavutuksia taloudellisessa ja kulttuurisessa rakennustyössä, mutta myöskin poliittiset tehtävämme kasvavat. Meidän on otettava huomioon myöskin se tosiasia, että luokkavihollisemme turvautuu uusiin, entistä viekkaampiin, entistä enemmän maskeerattuihin taistelumetodeihin. Johtajiltamme vaaditaan kykyä tuntea ja paljastaa nämä vihollisen uudet manoverit. Tätä varten on laajennettava kaaderiemme poliittista näköpiiriä, juurrutettava niihin tarkkanäköisyyttä viholliseen nähden, maskeerautuipa se mihin tahansa. Vain tässä tapauksessa, vain näillä bolshevistisilla ominaisuuksilla taloustyöntekijämme ja muut työntekijät tulevat ansaitsemaan todellisten johtajien nimen.

Japanilais-saksalais-trotskilaisten agenttien paljastetun tuholaisuuden, diversioiden ja spionashin lukuisat tosiasiat puhuvat siitä, että useissa tapauksissa meidän talous-teknillisiltä kaadereiltamme nykyään puuttuvat tarvittavat bolshevistiset ominaisuudet. Tämän vuoksi meillä on syntynyt huomattavasti tuholaisia, diversantteja ja spioneja. Tämän vuoksi työntekijämme huonosti tuntevat trotskilaiset ja muut kaksinaamaiset. On aika vakavasti ryhtyä taisteluun näitä häpeällisiä ilmiöitä vastaan.

Tuon esimerkkejä siitä, miten eräissä tapauksissa meidän on onnistunut ehkäistä trotskilaisten tuholaisten aikeet. Otan esimerkiksi kemian kysymyksen, jossa tov. Ordzhonikidzen sekaantumisen ansiosta ehkäistiin useita suuria tuholaissuunnitelmia.

Rikkihappoteollisuudessa trotskilaiset tuholaiset kaikintavoin pyrkivät alentamaan tehtaiden tuotantomahdollisuuksia. Voimaperäisesti he todistelivat, että näiden tehtaiden voimakkuus ei turvaa rikkihapon tuotannon suunnitellun plaanin täyttämistä. Tarkastuksen jälkeen osottautui, että tuotantoprosessin tekemisellä intensiivisemmäksi voidaan toimivalla koneistolla antaa rikkihappoa 60 prosenttia enemmän kuin suunniteltiin. Tämän ansiosta osottautui mahdolliseksi antaa jo vuodelle 1937 rikkihappotehtaille tuotantoplaani, joka huomattavasti ylittää sen, mitä aikaisemmin nimitettiin "tehtaiden tuotantokyvyksi", vaikka intensiivisoimistöitä ei vielä oltu suoritettu loppuun. On jatkettava työtä tuholaistekojen paljastamiseksi tällä teollisuuden alalla ja me saavutamme edelleen menestyksiä.

Tässä toinen esimerkki. Raskaan teollisuuden kk:n Kemiallisen teollisuuden päähallinnon toisella teollisuusalalla teollisuuden tuotantokyvyn kaksinkertaistuttamista varten vaadittiin kapitaalisijoituksia ei enempää eikä vähempää kuin 1.300 miljoonaa ruplaa. Tässäkin tov. Ordzhonikidzen asettama tuotannon intensivisoimistehtävä salli ratkaista kysymyksen toisin. Näissä tehtaissa jo suoritettu työ antoi mahdollisuuden todeta, että voimakkuuden kaksinkertaistuttamista varten ei tarvita 1.300 miljoonaa ruplaa, vaan 350 miljoonaa ruplaa — luultavasti sitäkin vähemmän. Tässäkin asiassa tuholaisplaanit valheellisine kiskurivaatimuksineen valtioon nähden tulivat paljastetuiksi.

Esimerkit rikkihappo- ja muihin tetollisuusaloihin nähden, joilla on suuri merkitys maan puolustukselle, ovat kyllin opettavia. Näistä esimerkeistä näkyy, miten riehaantuneet tuholaiset saivat vastaiskun kansankomissariaatin johdolta. Mutta näissäkään tapauksissa ei meidän onnistunut aikanaan paljastaa tuholaisuutta ja tuholaisia. Tässä tapauksessa tuholaisplaanit kumottiin, mutta Rataitshakin ja muiden johtama tuholaisten järjestö jäi paljastamatta aivan viime aikoihin asti.

Kaikille on tunnettua taistelu niinkutsuttua "työkykyrajaa" vastaan Kulkulaitosasiain kk:ssa. Trotskilaiset tuholaiset Kulkulaitosasiain kk:ssa yrittivät peittää valtiovastaista työtään tieteellä ja teknillisillä käsitteillä, todistaen mahdottomaksi lastauksen edelleen kasvamisen rautatietransportissa ilman uusia suuria pääomasijoituksia. "Työkykyrajaa" ajavien tuholaisten plaanit, kuten tunnettua, epäonnistuivat. Tov. Kaganovitsh menestyksellä kehitti taistelun "työkykyrajan" kannattajia vastaan Kulkulaitosasiain kk:ssa ja, kuten tunnettua, tämä antoi suuria myönteisiä tuloksia. "Työkykyrajaa" ajavien tuholaisten valetieteelliset ja valeteknilliset vastaväitteet tulivat murskatuiksi rautatietransportin käytännöllisillä saavutuksilla. Tällä tehtiin suuri teko valtiolle. Mutta koko asia on siinä, että tuholaiset Kulkulaitosasiain kk:ssa eivät istuneet ainoastaan suunnitteluelimissä, jotka saarnasivat "rajateoriaa". "Työkykyrajan" kannattajien murskaamisen jälkeen tuholaisjärjestö jäi olemaan Kulkulaitosasiain kk:ssa ja jatkoi petoksellista työtään, erikoisesti harjoittaen avarioiden ja junaonnettomuuksien järjestämistä. Tämä on meille lisämuistutus välttämättömyydestä kehittää taistelu tuholaisuutta ja tuholaisia vastaan loppuun saakka.

Tietenkin tuholaisten paljastaminen kuuluu ennenkaikkea Sisäasiain kk:n elimille. Mutta koko vastuuta tuholaisten paljastamisesta ei voida sälyttää Sisäasiain kk:n elimille. Istuvathan johtajat jotakin varten järjestöissään, saavathan he signaaleja koneistonsa työntekijöiltä, onhan heidän vaikkapa joskus tunnettava vaara vihollisen taholta, kun vihollinen harjoittaa salajuonia!

Ovatko talousjohtajamme nyt käsittäneet bolshevistiset velvollisuutensa taistelussa tuholaisia, diversantteja ja spioneja vastaan — siinä pääkysymys. Se on vielä todistettava, jokaisen johtajan on paikallaan, työssään se todistettava. Ilman sitä ei voida kohottaa kaaderien poliittista kasvatusta, voimistuttaa valppautta ja kykyä taistella vihollista vastaan. Johtajat ovat velvolliset ainakin nyt, kun monet tosiasiat on jo paljastettu, selittämään työntekijöilleen, missä he ovat erehtyneet, kuka on tehnyt näitä laiminlyöntejä, miksi nämä tosiasiat ovat tapahtuneet. Miten muutoin voitaisiin pakottaa ihmiset harkitsemaan epäkohtiaan, miten muutoin laajennettaisiin työntekijäin poliittista näköpiiriä, ellemme me tule heitä opettamaan tähän konkreettisilla esimerkeillä, konkreettisilla virheillä ja puutteellisuuksilla työssä.

Eräät ajattelevat esittää perusteita tunnustamalla "eräitä epäkohtia" "eräissä renkaissa". Mutta tällaiset puheet eivät maksa ropoakaan. Johtajan, jolla on paljastettuja suuria epäkohtia, vaarallisia tuholaisia, tärkeitä tosiasioita poliittisesta huolettomuudesta, on rehellisesti, konkreettisilla esimerkeillä selitettävä työntekijöilleen, aktiivilleen, näiden ilmiöiden syyt. Vain täten voidaan ehkäistä uudet epäonnistumiset ja vihollisen uudet salajuonet. Ilman tätä ei voida puhua kaaderien bolshevistisesta kasvatuksesta, ilman tätä ei johtaja ole johtaja, vaan byrokraatti, korkea virkamies, miten haluatte, mutta ei bolshevistinen edustaja vastuunalaisella paikalla.

Meillä on edessä suuri käytännöllinen työ tuholaisuuden likvidoimisessa. Se, miten menestyksellisesti me suoriudumme tässä tehtävässä, tulee riippumaan siitä, kykenemmekö me bolshevistisesti suhtautumaan tähän tärkeään kysymykseen. On olemassa suuri vaara, että eräät taloustyöntekijämme ovat vielä huonosti oppineet tuholaisuuden opetukset, eivät ole vielä vapautuneet poliittisesta huolettomuudesta ja suhtautuvat tähän asiaan pintapuolisesti, huolimattomasti.

Esitän nyt pari sellaista esimerkkiä, joista näkyy, että tuholaisuuden tosiasiain paljastaminen ei ole yksinkertainen asia.

Tyypillisenä tässä suhteessa voidaan pitää tilannetta tinaan nähden. Pitkän ajan kuluessa saivat tuholaiset meidän hyvät aikomuksemme tinateollisuudessa kokonaan epäonnistumaan. Me tarvitsemme tinaa, käytämme suuret varat sen importtiin, siksi tuntuukin, että Raskaan teollisuuden kk:n pitäisi pyrkiä tämän asian oikeaan organisoimiseen ja tehdä loppu kaikenlaisten tuholaisten ja perässäkulkijain häpeällisistä jutuista, ettei SSSR:ssä ole tinakerrostumia. Mutta häpeäksemme ei meidän tähän mennessä ole onnistunut tätä tehdä. Kolmisen vuotta sitten jouduttiin päähallinnon vastustuksesta huolimatta antamaan oikeuteen vastaavan trustin johto ja eräitä muita työntekijöitä, jotka ilmeisesti mursivat tämän asian. Mutta suoritettu henkilökunnan uusiminen tinateollisuudessa ei johtanut oleelliseen parannukseen. Pjatakovin onnistui istuttaa Nikkeli- ja tinateollisuuden päähallintoon, jonka alainen tinateollisuus on, puoluekirjan omaava tuholainen — Jazikov, ja me olemme yhä edelleenkin jääneet mitättömään tinatuotantoon maassa. Kuitenkaan ei ole epäilystä, että nyt, ryhdyttyämme toimenpiteisiin tinateollisuuden puhdistamiseksi tuholaisista ja ottaen huomioon äskeisen opetuksen, me nopeasti viemme tämän työn eteenpäin.

Toisena esimerkkinä loppuun saakka paljastamattomasta tuholaisuudesta voidaan pitää "Uralvagonstroita". Kysymys on mitä suurimmasta vaunurakennustehtaasta, jonka on lähivuosina annettava suurin osa nykyaikaistyyppisistä vaunuista. Tämän rakennustyön johdossa oli useiden vuosien ajan mitä aktiivisin tuholainen Marjasin, jotapaitsi puoluekomitean sihteerinä "Uralvagonstroissa" oli myöskin trotskilainen tuholainen Shaliko-Ogudzhava. Muutama kuukausi sitten nämä tuholaiset paljastettiin. Tuntuisi siltä, että tästä olisi pitänyt saada vastaavat opetukset. Missä määrin me tämän kykenimme tekemään — näkyy seuraavasta.

Tämän vuoden helmikuussa Raskaan teollisuuden kk:n toimeksiannosta matkusti auktoriteettinen erikoiskomissi tarkastamaan tuholaisasioita "Uralvagonstroissa". Tämän komissin johtoon asetettiin sellaiset toverit, kuten teollisuusrakennustyön päähallinnon päällikkö tov. Ginsburg ja NKP(b):n KK:n kandidaatti tov. Pavlunovskij. Millaisiin johtopäätöksiin tämä komissi sitten tuli. Komissi formuloi näin yleiset yhteenvetonsa "Uralvagonstroista": "Uralin vaunutehtaaseen tutustuminen johti meidät lujaan vakaumukseen siitä, että Pjatakovin ja Marjasin tuholaistyö rakennustyömaalla ei ole päässyt suuresti kehittymään".

Osottautuu, että tuholaisuus "Uralvagonstroissa" "ei päässyt suuresti kehittymään". Komissi yrittää perustella näitä johtopäätöksiä, sisällyttäen epäkohdat rakennustyössä eräisiin ylikulutuksiin ja aputalouden jälellejäämiseen rakennustyössä. Mutta komissin poliittinen likinäköisyys on aivan silminnähtävä. Vieläpä tuholaisen Marjasinin entiset tunnustukset olivat kylliksi, käsittääkseen, että Ginsburgin-Pavlunovskin komissi hämäsi faktillisen asiaintilan rakennustyömailla. On kylliksi sanoa, että tämä komissi ei esittänyt ainoatakaan tosiasiaa tuholaisuudesta rakennustyömaalla. Käy niin, että paatunut tuholainen Marjasin yhdessä toisen tuholaisen, Ogudzhavan kanssa itse parjasivat itseään. Mutta niin kauan kun komissi oli matkalla Uralilla, Marjasin antoi uusia tunnustuksia, joissa hän konkreettisemmin osoittaa, mihin sisältyy hänen tuholaistyönsä rakennustyömaalla. Tällöin hän osottaa kokonaiseen sarjaan tuholaistekoja "Uralvagonstroissa", jotka menivät kunnioitettavan komissin silmäin ohi. Eikö tämän jälkeen, toverit Raskaan teollisuuden kk:sta, ole tunnustettava, että on vakavammin tarkastettava erilaisten Marjasinien tuholaistekoja ja tunnustettava, että eräät tarkastuskomissit ovat taipuvaisia liian pintapuolisesti suhtautumaan tehtäviinsä.

"Uralvagonstroin" tarkastuskomissiaa koskeva tosiasia puhuu siitä, että kaikista opetuksista huolimatta me sangen kankeasti uudestijärjestäydymme, edelleenkin meitä vaivaa kykenemättömyys tuntea vihollinen, vielä nytkin liiaksi ilmaisemme poliittista likinäköisyyttä.

Raskaan teollisuuden kk luultavasti vielä selvittää tämän asian vakavammin, mutta nyt on tärkeätä ottaa oppia tämän komissin työstä tuholaisuuden seurausten likvidoimiseksi kokonaisuudessaan. Tämän komissin työ osoitti, miten epätäydellisesti on ollut järjestetty taloustyöntekijäin poliittinen kasvatus, vieläpä silloin, kun meillä on kysymys raskaan teollisuuden suurimmista edustajista. Vieläpä sellaiset suuret työntekijät, kuten Pavlunovskij ja Ginsburg, tarkastaessaan tuholaisten työtä paikan päällä, eivät katsoneet tarpeelliseksi osoittaa vaikkapa yhteen tuholaisuustosiasiaan. Vieläpä he supistivat koko asian pieniin epäkohtiin, huomaamatta tuholaisuutta. Ja tämähän antaa sävyn, ja huonon sävyn, teollisuuden toisille työntekijöille.

Nähtävästi vieläpä Raskaan teollisuuden kk:ssa, puhumattakaan enää Kevyen teollisuuden kk:sta, Elintarveteollisuuden kk:sta, Metsäteollisuuden kk:sta ja muista kansankomissariaateista, eivät asiat paljastettujen tuholaisuustosiasiain poliittiseen ymmärtämiseen ole lähestulkoon hyvin. Tosiasiat osoittavat, että on aikaista puhua siitä, että on olemassa poliittinen valppaus viholliseen nähden. Useissa tapauksissa ovat käytännön työntekijämme poliittisesti jääneet niin jälkeen, heidän poliittinen näköpiirinsä on niin supistunut, että he vaikeasti saavat selvän jopa ilmeisistä poliittisista tosiasioista. Raskaan teollisuuden kk:n komissin työn tuloksista on otettava oppi koko meidän työllemme: meillä **ei ole tarvittavaa valppautta viholliseen nähden, on kohotettava kaaderien bolshevistisen kasvatuksen asia.**

Me olemme laskeneet huonoon tilaan taloustyöntekijäin poliittisen kasvatuksen. Nyt meidän on kohotettava heidän poliittinen valppautensa, laajennettava heidän poliittista näköpiiriään, juurrutettava ja voimistettava heidän bolshevistisia ominaisuuksiaan. Talouskaaderien poliittisen kasvatuksen voimistuttamistehtävä on päivän aktuaalisin tehtävä.

Bolshevistisen valppauden voimistuttaminen on tärkein ehto koko sosialistisen rakennustyön edelleen kasvun jouduttamiselle.

2. Työntekijöiden valikointi

Toinen kysymys, jonka merkitystä tuholaisuuden opetusten yhteydessä ei voida liioitella, se on — työntekijöiden valikointi. Tässäkin suhteessa on meidän eteemme nyt paljastunut työmme suuria epäkohtia, jotka on vakavasti otettava huomioon.

Alotan entisiin trotskilaisiin suhtautumista koskevasta kysymyksestä. Nyt voidaan odottaa joissakin tapauksissa heilahteluja yhdestä äärimmäisyydestä toiseen: huolettomuudesta trotskilaisiin vihollisiin nähden summittaiseen hyökkäykseen entisiä trotskilaisia vastaan. Tätä ei saa sallia. Me usein kuulemme nyt tällaisen kysymyksen: siis ei saa olla tekemisissä entisten trotskilaisten kanssa? Siis on poistettava paikoilta kaikki entiset trotskilaiset? Tällainen summittainen suhtautuminen tässäkin tapauksessa on tietenkin väärä. Me emme voi katsoa virheeksi kaikenlaista entisen trotskilaisen nimittämistä vastuunalaiselle paikalle. Me emme voi kieltäytyä käyttämästä vastuunalaisessa työssä entistä trotskilaista vain yksistään sen takia, että joskus, jonain aikana, hän esiintyi puoluelinjaa vastaan. On otettava selvä ja vakavasti otettava selvä tästä asiasta, ennenkuin kieltäydytään käyttämästä häntä tuossa tai toisessa työssä nykyhetkellä. Auttaessamme tällaisia tovereita lopullisesti voittamaan entiset virheensä, tarkastaen heitä työssä, puoluejärjestön kontrollin alla, me täytämme puolueellemme tarpeellista asiaa. Mutta missään tapauksessa me emme voi pitää oikeana sellaista tilannetta, kun nimittäessämme entisen trotskilaisen tai minkä muun tahansa, me emme kykene organisoimaan tarvittavaa kontrollia hänen työhönsä nähden. Se on jo meidän syymme, johtajien syy, ellemme me kykene teoissa tarkastamaan, tarvittavalla tavalla kontrolloimaan entisten trotskilaisten ja muiden työntekijäin työtä.

Mutta meidän ihmistemme keskuudessa on sellaisiakin, jotka ajattelevat tähän nähden aivan väärin. He ovat valmiit yhdellä viittauksella tunnustamaan trotskilaisten aikaisemman taistelun puoluetta vastaan asiaksi, joka ei ole oleellinen nykyhetkelle. He ovat valmiit käyttämään valikoimatta kaikkia entisiä trotskilaisia, sillä nähkääs, ilman niitä ei tulla toimeen, mikä on jo yksinkertaisesti naurettavaa. Ei voida olla tunnustamatta, että tässä tuntuu aivan epäbolshevistinen suhtautuminen asiaan, että tämä on poroporvarillista, bolshevismille perin juurin vierasta epäpoliittisuutta. Tässä ei voida olla näkemättä yritystä karkoittaa luotaan yhtä johtajan kaikkein tärkeimmistä velvollisuuksista — velvollisuutta vakavasti työskennellä työntekijäin sijoittelun ja valikoinnin kanssa. Tämän asian kanssa työskenteleminen ei tietenkään ole niin yksinkertaista kuin tuntuu niistä tovereista, jotka siirtävät tämän asian kenelle sattuu koneistossaan. On tunnettava työntekijänsä, on seurattava heidän työtään, tarkastettava heidän työtään, kritikoitava jälellejääviä ja poistettava kykenemättömät ja byrokratisoituneet, huomattava uudet, kasvavat työntekijät ja aktiivisesti autettava heidän nostamistaan.

Bolshevistinen suhtautuminen asiaan vaatii kykyä tarkastaa työntekijöitä, ottamalla huomioon heidän asialliset ja poliittiset ominaisuutensa. Työntekijöitä ei voida tarkastaa yksinkertaisesti ankettien mukaan heidän menneestä toiminnastaan. Se ei ole oikeata tarkastusta. Ohjeena ei ole pidettävä satunnaisia muistoja eikä todistuksia heidän aikaisemmasta työstä. Näin voidaan helposti johtaa asia harhaan. On sallimatonta ratkaista kysymys työntekijän kelvollisuudesta henkilökohtaisten kiintymysten ja sympatioiden perusteella. Silloin ei suorastaan päästä mihinkään mielistelystä. Samoin on väärin arvostella työntekijöitä raporttien perusteella, vaikkapa plaanien täyttämättä jättämisestäkin annettujen raporttien perusteella. Kriteriona työntekijöiden valikoimissa tulee olla niin heidän asialliset kuin myöskin heidän poliittiset ominaisuutensa, jotka johtajan on tunnettava — tunnettava ei kuulopuheen mukaan eikä papereiden mukaan, vaan vakavasti, näiden ihmisten työn jokapäiväisen valvomisen perusteella ja jatkuvan tarkastuksen perusteella. Vain tällaista työntekijöiden valikointia voidaan pitää bolshevistisena suhtautumisena asiaan.

Silloin me teemme lopun sellaisista tosiasioista, joita ei voida nimittää muutoin kuin häpeällisiksi. Tuon esimerkin.

Kuzbassissa olevan Osinovskin kaivoksen entinen pääinsinööri, tuholainen Jezhov todisti "Kuzbassugolin" silloisen pääinsinöörin, tuholaisen Stroilovin työstä seuraavaa:

> "Teknillistä politiikkaa "Kuzbassugolissa" jakamattomasti toteuttaa Stroilov, ja hän myöskin suorittaa perusinsinöörikaadereiden sijoittelun. Hän karkoittaa pois sovettispesialistit ja ympäröi itsensä vanhan kerrostuman insinöörikunnalla, joka kiistelemättä alistuu hänen tahtonsa alle".

Ei voida sanoa, että tällaiset tosiasiat kaunistaisivat niitä talousjohtajia, jotka olivat vastuussa "Kuzbassugolissa". Mutta tämähän on vain yksi niistä sangen monista tosiasioista, jotka osoittavat, miten vaarallista on päästää työntekijöiden valikointi johtajan käsistä, miten vaarallista on virkamiesmäisesti sysätä luotaan tämä asia.

On aika tunnustaa, että johtaja vastaa työntekijöiden valikoimisesta. Olipa ihmisellä miten korkea nimitys ja virka-arvo tahansa, mutta jos hän ei kykene huomaamaan tuholaisia, jotka työskentelevät nenän alla, eikä edes halua syventyä tällaisiin asioihin — hän ei ole johtaja, vaan kansliatyöntekijä, tyhjä virkamies. Kukaan ei ole vakuuttunut siltä, etteikö hänen luokseen hiivi tuon tai toisen naamion suojassa vihollinen tai suoranainen petturi, — virheet ovat tietenkin mahdollisia. Mutta jos sinä sallit ympärilläsi kauttaaltaan mätää, jos ympäröit itsesi kaikenlaisilla vierailla ja epäillyttävillä ihmisillä, ellet sinä itse ilmaise initsiatiivia taistelusta tätä ympäröintiä vastaan, niin mitenkä sinulta voidaan poistaa vastuu huolettomuudesta, epäselvyydestä, poliittisesta likinäköisyydestä? Ei ole niin helppoa saada selville kaksinaamaista vihollista, joka verhoutuu uskollisuuden naamarilla ja joskus myöskin entisillä ansioilla. Mutta meidän on käsitettävä, että johtajan on kehitettävä itsessään niitä ominaisuuksia, jotka ovat välttämättömiä vihollisen tuntemista varten. Se johtajista, joka ei huolehdi näiden ominaisuuksien kehittämisestä, ei kehitä itsessään kykyä tuntea vihollisen kaikki ja kaikenlaiset otteet, siinä luvussa mukautuvaisuudessa ja kaksinaamaisuudessa kaikkein kätevimpien pettureiden otteet, hän vetäytyy pois yhdestä bolshevistisesta perusvelvollisuudesta.

Kukapa ei tiedä, että me joudumme käyttämään työssä sovettivallalle vihamielisiäkin ihmisiä? Me emme voi siitäkään kieltäytyä. On olemassa porvarillisiin spesialisteihin kuuluvia ihmisiä, jotka hyvän kontrollin alla, johtajien asiaankuuluvan valppauden vallitessa voivat tuoda ja tuovat suurta hyötyä valtiolle. Jotta ehkäistäisiin tässä tapauksessa mahdolliset virheet, johtajien on asiallisesti syvennyttävä heidän työhönsä, seurattava vastaavia signaaleja heidän työssään, kaikin käytettävissä olevin keinoin tarkastettava heidän työnsä todellista luonnetta, keksittävä uusia tarkastuskeinoja siellä, missä vanhat eivät riitä.

Tähän nähden muistutan Leninin erinomaiset sanat. Kirjoituksessa "Parempi vähemmän, mutta parempaa" Lenin erikoisesti opetti kommunisteja tähän. Siinä hän välittömästi puhui TTT:n työntekijöistä, mutta itseasiassa nämä osoitukset koskevat kaikkia meitä, kaikkia johtajia. Lenin puhui silloin:

> "... heidän on valmistettava itsensä töihin, joita minä haitatta sanoisin valmistautumiseksi pyyntiin, en sano — pettuttajien, mutta sen tapaisten pyyntiin ja erikoisten oveluuksien keksimiseen, peittääkseen hyökkäysretkensä, lähestymisensä yms.
>
> Jos länsi-europalaisissa laitoksissa tällaiset ehdotukset herättäisivät ennenkuulumattoman suuttumuksen, siveellisen kiihtymyksen tunteen jne., niin minä toivon, että me emme ole vielä kylliksi byrokratisoituneet, ollaksemme kykeneviä siihen... Meillä on vasta niin äskettäin rakennettu sovettitasavalta ja läjätty sellainen kasa kaikenlaista romua, että tuskin kenenkään päähän pälkähtää loukkaantua ajatellessa sitä, että tämän romun joukossa voisi tehdä kaivuutöitä vissien oveluuksien avulla, tiedustelujen avulla, jotka joskus ovat suunnatut verrattain kaukaisiin lähteisiin tai verrattain kiertäviä teitä, ja jos pälkähtääkin, niin voidaan olla varmoja, että tällaiselle ihmiselle me kaikki koko sydämestä nauramme".

Edelleen Lenin puhui näin:

> "Kun minä ylempänä kirjoitin siitä, että meidän on opiskeltava ja opiskeltava työn korkeimman organisoinnin instituuteissa yms., niin se ei lainkaan merkitse, että minä käsitän tämän "opiskelemisen" missään määrin koulumaisesti, tai että minä rajottuisin ajatukseen opiskelusta vain koulumaisesti. Minä toivon, ettei yksikään oikea revolutsioneeri epäile minua siitä, että minä "opiskelemisella" tässä tapauksessa kieltäydyin ymmärtämästä jotain puolileikillistä kujetta, jotain viekkautta, jotain juonta tai jotain sen tapaista. Minä tiedän, että länsieuropalaisessa säädyllisessä ja vakavassa valtiossa tämä ajatus herättäisi todella kauhistusta, eikä yksikään kunnon virkamies suostuisi edes sallimaan sen käsittelyä. Mutta minä toivon, että me emme ole vielä riittävästi byrokratisoituneet, ja että meillä tämän ajatuksen käsittely ei aiheuta mitään muuta kuin iloa.
>
> Itseasiassa, miksipä ei yhdistettäisi miellyttävää hyödylliseen? Miksipä ei käytettäisi hyväksi jotain leikillistä tai puolileikillistä kujetta yllättääksemme jotain naurettavaa, jotain vahingollista, jotain puolinaurettavaa, puolivahingollista jne.?"

Juuri näin opetti Lenin tarkastamaan työntekijöitä, kun on kysymys valtion intressien suojelemisesta, työtätekevien intressien puolustamisesta. Vihollisen tai puolivihollisen paljastamiseksi, jonkun "vahingollisen" tai "puolivahingollisen" paljastamiseksi Lenin neuvoi turvautumaan "oveluuksiin", "tiedusteluihin", "juoniin", "kujeisiin". Jos me olisimme työssämme vakavasti käyttänyt hyväksi näitä Leninin ohjeita, niin monet tuholaiset me olisimme paljastaneet aikaisemmin, emme olisi sallineet useita diversioita, salajuonia ja spionitekoja tehtaissa, kaivoksissa, rautateillä. Ainakin tulevaisuuteen nähden meidän on otettava huomioon nämä Leninin neuvot, niinkuin bolshevikeille kuuluu.

Usein me kuulemme vastuunalaisilta tovereilta, että työntekijät heille antaa puolue, puoluejärjestö. Tällä haluavat sanoa, että niinkutsuttu "vastuunalainen työntekijä" ei vastaa koneistonsa työntekijöiden valinnasta, että jos nämä työntekijät ovat huonoja, tai ovat osottautuneet suorastaan vihollisiksi, niin edesvastuun muka kantaa ei välitön johtaja, vaan puoluejärjestö, joka on työntekijän lähettänyt. Tällaiset puheet voidaan ehkäpä vielä ymmärtää puolueettomilta ihmisiltä tulleina, joille puolue on vieras asia. Kommunistit eivät voi näin puhua: puoluejärjestö tietenkin kantaa vastuun kommunistista ja niistä, jotka se lähettää tuohon tai toiseen työhön, mutta tämä ei merkitse, että kellekkään olisi annettu oikeutta loata puolueen nimeä.

Päinvastoin, meidän ensimmäisenä velvollisuutenamme, johtajien velvollisuutena on velvollisuus työssä tarkastaa puoluejärjestön lähettämiä työntekijöitä. Lähettäessään työntekijän, puoluejärjestö vaatii hänen oikeata käyttämistään, hänen kykyjensä teoissa tarkastamista, hänen työnsä kontrollia. Johtajan velvollisuus on aikanaan varottaa puoluejärjestöä niiden puutteellisuuksista ja sitäkin enemmän niiden rikoksista, jotka välittömästi työskentelevät tämän johtajan alaisina. Mutta jostain syystä me emme kohtaa sellaista tilannetta, että, sanokaamme, taloustyöntekijä-johtaja olisi paljastanut tuon tai toisen tuholaisen, mutta puoluejärjestö häntä suojelee. Todellisuudessa meillä on tavallisesti päinvastoin. Vieläpä tuholaisen paljastamisen jälkeenkin, ja huolimatta puoluejärjestön laillisesta vaatimuksesta vaihtaa hänet rehelliseen työntekijään, taloustyöntekijät usein esiintyvät vieraiden ihmisten suojelijoina, tämän tästä ilmaisten poroporvarillista välinpitämättömyyttä, poliittista sokeutta. Eikö tämä ole totta?

Me paljon palkitsemme taloustyöntekijöitä ordeneilla, annamme maineen heidän menestyksilleen. Tulemme tekemään sitä edelleenkin. Mutta meillä on sellaisia ihmisiä, jotka mielellään ottavat ansiokseen tuotantolaitoksen tai kokonaisen teallisuusalan kaikki saavutukset, mutta katsovat itsensä vapaiksi vastuusta törkeisiin poliittisiin virheisiin nähden työssään, huolettomuuteen ja sokeuteen nähden suhteissa tuholaisiin. Tämän vuoksi täytyy muistuttaa johtajillemme ei ainoastaan heidän moraalisesta ja juridisesta vastuustaan poliittisen likinäköisyyden ilmaisemiseen nähden, vaan on suoraan sanottava näille ihmisille, että he asettavat itsensä asemaan, jolloin heidän selkänsä takana trotskilaiset ja muut tuholaiset ilkkuvat heidän avuttomuudelleen, nauravat heidän poliittiselle likinäköisyydelleen. Pakoittaisipa vaikkapa tämä vahingoniloisen vihollisen nauru jotkut huolettomuuteen vajonneet johtajat tarttumaan järkeen, ankarammin tarkastamaan työnsä vastuunalaisia osia, valppaammin katselemaan koneistonsa työtä!

Trotskilais-fasistisen joukkion paljastetun tuholais- ja diversiotyön opetukset korostavat välttämättömyyttä nostaa johtaville paikoille poliittisesti koeteltuja, valtioon nähden rehellisiä työntekijöitä. Siellä, missä meidän kaaderimme ovat heikkoja, meidän on päättävästi nostettava poliittisesti koeteltuja, vaikkapa ei kyllin valmentuneita, mutta kykeneviä ja opiskelunhaluisia työntekijöitä. Tällaisia ihmisiä on paljon. Heitä voidaan ja täytyy opettaa tekemään työtä, kohottaa heidän asiallista kvalifikatsiotaan.

(Jatkoa lehtemme seuraavassa numerossa)

Puolueorganisaattorin vaalit Kuittisissa

Huhtikuun 9 päivänä suoritettiin Kuittisen puoluejärjestössä organisaattorin vaalit.

Puolueorganisaattori tov. Mefentjevin selostuksesta kävi selville, että puoluejärjestön työssä on ollut suuria puutteellisuuksia. Puoluekokouksiin on valmistauduttu huonosti. Työjärjestyksessä olleiden kysymyksien käsittelyyn on joskus osallistunut vain 2 kommunistia. Kokoukset tavallisesti päättyivät siihen, että puhemiehistö valtuutettiin tekemään päätöslauselma.

— Tämä on minun syytäni, — puhuu tov. Mefentjev. — Kokoukset on pidetty kiirehtien. Työjärjestystä ei ole etukäteen ilmoitettu.

Puolueen jäsenille on annettu harvoin puoluetehtäviä, eikä niiden täyttämistä ole kontrolloitu. Kuri ei ole ollut mallikelpoista. Kommunistit myöhästyvät puoluekokouksista ja -opiskelusta. Kandidaattijäsen Ishukov myöhästyi esim. vaalikokouksesta kokonaisella tunnilla.

Mikä on häirinnyt puolueorganisaattorin työskentelyä? Tätä kysymystä kommunistit käsittelivät kokonaista neljä tuntia. Kommunistit Nikiforov Tshetshijev ja Titov puhuivat siitä, että organisaattori tov. Mefentjev ei suorita jatkuvasti työtä kommunistien keskuudessa. Hänen olisi pitänyt säännöllisesti kontrolloida puoluetehtävien ja puoluejärjestön päätöksien toteuttamista. Tov. Mefentjev ei ole vetänyt puoluevastuuseen niitä, jotka eivät ole osallistuneet puolueopiskeluun ja ovat rikkoneet puolueen sääntöjä.

Kommunistit Ishukov ja Pekshijev aivan oikein korostivat, että järjestön huonoon työskentelyyn ovat syyllisiä myöskin he itse.

Poliittinen huolettomuus ja rauhoittuminen, joiden vallassa tov. Mefentjev ja monet kommunistit ovat olleet, on syynä Kuittisen puoluejärjestön huonoon työhön.

Organisaattoriehdokkaita asetettiin 3. Salaisella äänestyksellä valittiin puoluejärjestön organisaattoriksi yksimielisesti tov. Mefentjev.

Kokous oli erittäin aktiivinen ja on täysi syy odottaa, että järjestön työ tulee huomattavasti parantumaan. NKP(b):n KK:n helmi-maaliskuun pleenumin päätöksien käsittely on aktivisoinut puolueen jäsenet.

I. Tshenzhijev.

Komsomoljskoin aktiivan sobranii Vieljärvel

13 päivänny apreljankuudu Vieljärven rajonan komsomoljskoi aktiivu kuundeli raikom partien sekretarin tov. Varlamovan dokluadan VKP(b) Tshentralnoin Komitetan plenuman itogois.

Dokluadan lopittuo oldih ylen aktiivnoit preniet. Enne tiä ei ole vie tähesäh olluh mostu aktivnoidu sobraniedu, kui tämä oli. Prenielois vystuppi 23 komsomoljtsua. Vot midä komsomoljtsat paistih omis vystuplenielois — prenielois:

DEMOKRATIEDU ON YLEN ÄIJÄL NARUSHAITTU

Varkojev (Vieljärven teritorialjnoi organizatsii). Sojuznoin demokratien narushimmizes voibi tuvva ylen äijy primieröi, nämie primieröi loitton ei pie etshie. Primieränny on se kui, naprimer minä tulin organizatsien sekretarikse. Dekabrjankuus mennytty vuottu, minuo toizien komsomoljtsoinkel siirtih Riikan organizatsieh, teritorialjnoih organizatsieh. Tov. Podgornyi minul sanoi: sinä katsho roittois pervitshnoin organizatsien sekretarikse, da katsho prijuatelj rukovodi hyvin. Vyboroi ei olluh ni miittumie. Komsomoljtsat minuo ei vallittu.

Zavodih minun ruado. Komsomoljtsat minuo ei tietty, pagizemmattah dazhe siit ruavos, kuduadu minä vein. Meijän komsomoljtsil 5—6 kuun aijal ei oldu maksettu thslena maksut. Ruado meilj provaliihes. Komsomoljtsat ei utshivuttu. Raikomu kaiken tämän tiezi, no ruavon azettamizekse ei azunuh ni midä.

RAIKOM EI TÄYTÄ PLENUMAN RESHENIELOI.

Agafonov (Riikan komitiettu). Polit-opastustu meijän komsomoljtsoin keskes ei matkua ni miitaittu. Zanjatieloih komsomoljtsat ei valmistuvuta i ei kävvä zanjatieloi kui vai toitshi ozutetah oma rozha sinne. Ruavon aigah komsomoljtsil on proguloi, osobenno kamandirovkien aigah.

Kui Raikom komsomola täyttäy plenuman reshenieloi? 3 päivänny martankuudu plenum vynessi reshenien vojenizirovannoloin luageriloin organizuitshemizes. No net tässäh vie on jiädy organizuitshemattah. Ei ole organizuittu i propagandistoin seminuarua.

Kui raikoman sekretari otnesihes plenuman tshlenoih? Häi ei kutshu plenumah kaikkie raikoman tshlenoi, kui naprimer jälgimäizeh plenumah ei oldu kutshuttu Gavrilova (Kolatseljgy), Radionova (Savinovo). Sekretari sanoi, shto heidy ei maksa kutshuo, tolkuo heis ei tule, hyö kirjah ei malteta. Tämä primiery ozuttau sen, shto Raikom komsomola omie tshlenoi ei tahto kazvattua i opastuo heidy.

EI PIE LUADIE, KUI ET TIIJE

Jegorov (Vieljärven teritorialjnoi organizatsii)

Tov. Zhdanovin dokluadua kuunelles, pideli joga komsomoljtsan ottua vardeh se, kui valmistuo i viijä läbi uvvet vyborat.

Meilj on faktoi siit, shto monet komsomoljtsat ei ellendetty tov. Zhdanovin dokluadua.

Puljtshoilan pervitshnois organizatsies jo piettih vyborat, uvven systeeman mugah. I tiedämättäh narushittih sen pravoi, tainoin golosuitshuksen pravoi. Tädä dieluo rukovodi Kommunistitsheskoin partien tshlena, boljshevikku Bahilin.

PIDÄS OTSHITYVAIJAHES JOUKKOLOIN IES.

Pirujev (NKVD organizatsii). Pahoi on dielot raikoman otshotoinkel. Raikom komsomoljtsien ies otshottua ei pidänyh, kaiken 1936 vuvven aigah i vuvven 1937 ezmäizen kvartualan aigah.

Meijän organizatsies oldih sklonnostit i shovinizmah. Ylen puaksuh oli moizie slutsheiloi, konzu raikoman plenuman aigah ei annettu vystupaija Karjalan kielel. Zastuavittih sanomah venjakse, hotj sanoi i ei maltanuh sanuo i puolet dielolois midä häi tahtoi sanuo diädih sanomattah. Meijän pidäy opastuo Leninin-Stalinin — revoljutsien kieli, se on tottu, no ei sua unohtua i omua kieldy, sidä pidäy viijä iellehpäi.

KUI RAIKOM AVUTTAU?

Konstantinov (Riikan komitiettu). Minä olin Ronon zavedushoin sijal. Minul oli pieni opyttu i praktiikku ruavos i minä en hyvin spruavinuhes ruavonkel. Raikom minuo täs dielos kritikuitshi, se koneshno on hyvä dielo, no paha on se, shto raikom ei avuttannuh azettua ruaduo. Tov. Podgornyi andoi zadanieloi i sanoi täytä, a ku et täyttäne, ga shtanit kishkon, siit kai. Nygöi kyzymmö kenel pidi nengoine abu i auttoigo tämä meijän ruaduo?

MIDÄ RUADAU RAIKOM

Dianova (raikoman organizatsie). Pahoi ruadau meijän raikom komsomola i meijän ruadajat, kudamat ajellah kamondirovkih. Syssoilas, Kinjalahten organizatsielois vuvven 1937 aigah ei olluh vie ni yhty sobraniedu. Raikom tämän hyvin tiezi, no ni midä ei luadinuh täh nishkoi. Tov. Dmitrijev tiä kävyi, no häi ei interesuinnuhes nämil ruadoloil, libo täs sanotah net dielot, kudamat tänäpäi sie ollah, vetj i hänen kävyndän djälles ni yhty sobraniedu sie ei ole olluh . . .

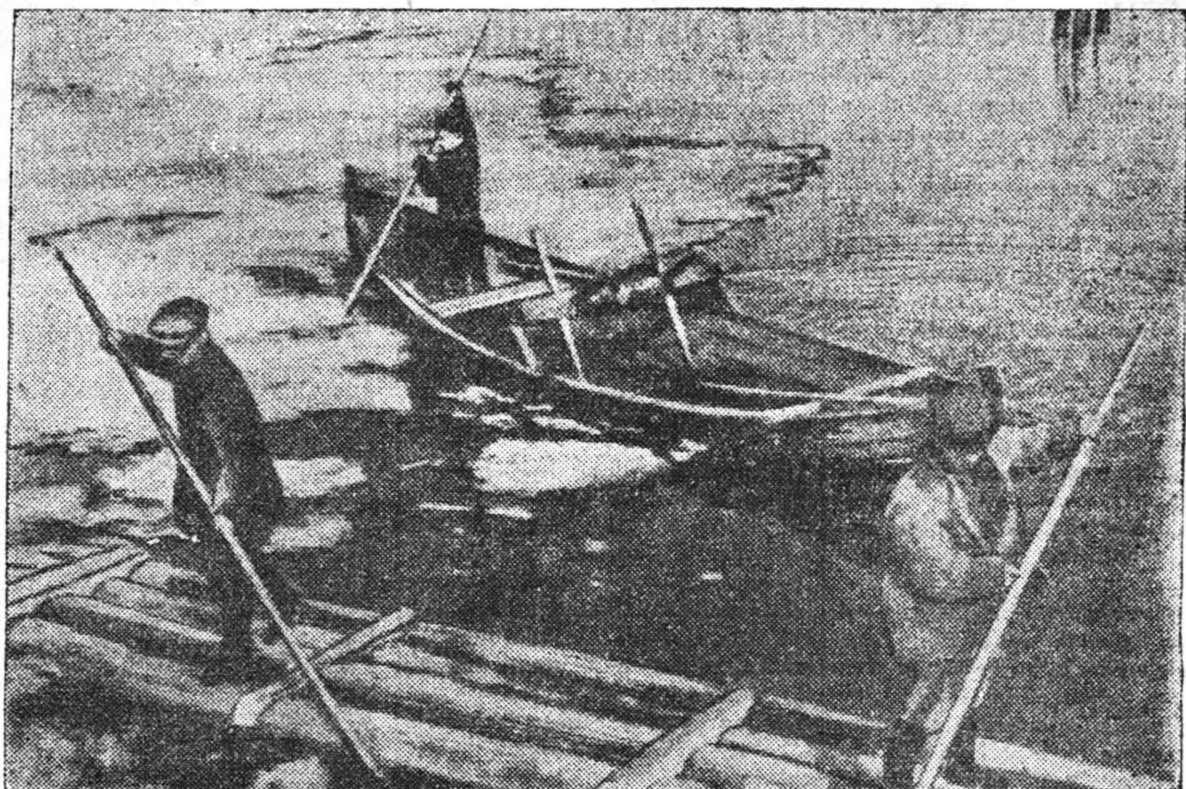
VYEZDNOIN PLENUMAN RUADO.

Kulikov (Kolatseljgy) Meilj oli raikoman vyezdnoi plenum, no komsomoljtsat sidä ei tietty. Kedä oli plenumas? Da net ket sidä tuldih i viemäh. Nengoizel ruavol plenum ei andanuh ni miittumua rezuljtuattua. Pahoi meidy avuttau raikom. Raikoman rahvas meilj kävväh, a minä heidy ni kerdu en ole nähnyh. Kolatselljan organizatsies ei olluh kahten i puolen vuvven aigah ruadopluanua. Kusbo oli raikom, shtobi auttua täs dielos?

* * *

Kai nämät faktat sanotah siit, shto raikom i komsomoljskoit organizatsiet jälgi aigoinnu on ruattu pahoi. Komsomoljskoidu ustuvua joga päiviä narushaittih. Vetj demokratien narushimine on ustuavan narushimistu. Nämil bezobrazieloil pidäy panna loppu. Oma ruado pidäy peredielaija VKP(b) Tsentraljnoin Komitetan plenuman reshenien mugah, äski dielo lähtöy tolkuh menemäh. Pidäy täyttiä raikoman reshenie ruavon azettamizes. Sidä triebuitshou meilpäi tämänpäiväine elaigu.

D. Jakovlev.

KUVASSA: Uittoväylän aukaiseminen Sunujoella

(Foto — J. Roskin.)

Uutta uitoissa

Tämän vuoden uitot teknilliseen varustukseensa ja töiden organisointiinsa nähden tulevat oleellisesti eroamaan kuluneiden vuosien uitoista. Nykyinen vesiliikennekausi on huomattava siksi, että tullaan huomattavasti käyttämään mekanismeja alku-uitoissa. Eräs vaikeimmista operatsioista — puutavaran vyörytys tähän asti on ollut kokonaan mekanisoimatta. Kuitenkin tämän työn aikanaan suorittamisesta riippuu suuressa määrin koko alku-uittojen menestyminen. Tähän asti on vyörytysplaanin täyttämiseksi tarvittu yksistään Glavsevlesissa aina 60.000 työläistä päivässä.

Tänä vuonna mekanisoitu ja ratsionalisoitu vyörytys Metsäteollisuuden kk:n systeemissä on määritelty 12.350.000 kuutiometriksi. Tämä supistaa työvoiman tarpeen 2—3 kertaisesti, jouduttaa vyörytystä ja siis myös koko alku-uittoja. Vyörytyksen mekanisoinnin ja ratsionalisoinnin tulee tapahtua sen laskuun, että talvimetsätöistä ja ajosta vapautuu osa traktoreita, terrikoita ja muita lastausvälineitä. Tämä kohottaa mekanismien hyödyllisen hyväksikäytön koefisienttiä metsätöissä ja säilyttää mekanismeilla työskentelevät vakituiset työläiskaaderit.

Vyörytyksen mekanisoinnin suuri hyödyllisyys käy esille seuraavista esimerkeistä. Traktoriin laitetun rummun tuottavaisuus ylittää 3.000 kuutiometriä 8-tuntisessa vuorossa. Ja niissä traktoreissa, joissa on erikoinen vetolaite (sinkkien avulla blokien kautta) saavuttaa tuottavaisuus 2.800 kuutiometriä 8-tunnin vuorossa. Nämä agregaatit kohottavat työläisten työn tuottavaisuuden 4—5 kertaisesti (käsivyörytykseen verraten).

Sellaiset terrikat, joissa on mekaaninen vetovoima ja joiden tuottavaisuus on yli 650 kuutiometriä vuorossa, niiden myös tulee saada suuri levikki.

Uudella tavalla asetetaan kysymys tulvauitoista. Aikaisempina vuosina tulvauittoja suoritettiin pääpiirteissään sen jälkeen kun kevätvesi oli laskenut. Tänä vuonna on suoritettava tulvauitot, erikoisesti jokilatvoilla, korkean veden ollessa puomittaen kaikki vaaralliset paikat. Tällainen asettamus on tullut mahdolliseksi sen jälkeen, kun on laadittu jokien puomitusmenetelmä pienaboonien ja lankkusaappanien rakentamisen mukaan. Pienaboonit ja lankkusaappanit, jotka ovat erikoisia yksinkertaisen rakenteensa vuoksi, tuovat suurta säästöä puuttuvaan uittokalustoon — metallivarppeihin nähden.

Puutavaran lauttausta varten perussaappaneilla v. 1937 vesiliikennekauden aikana otetaan käyttöön yli 50 uutta korkeatuottoista lauttauskonetta: systeemiä "Sovetskij Blokstadt" — 11 kappaletta, "Ynzhlesovets" — 7, VKOS-B — 10, VKF — 4, Lespromtrustin systeemiä — 7, Kovrigin-Veiland — 2, Kotshinin — 4, Snetkovin — 6 kappaletta.

Kaikki nämä koneet ovat sovettituotteita, niiden konstruktsiot on täydellistetty ja suuremmalta osaltaan sähköistetty. Kaikkien uusien koneiden tuottavaisuus vuorolla on 100—120 tuhatta kuutiometriä.

Metsäteollisuuden kk:n perusmetsätyöpäähallinnon — Glavsevlesin systeemissä mekanisoitu uitto v. 1937 tulee käsittämään 56 prosenttia koko vesiliikennekauden uitosta. Tämä luku puhuu riittävän kaunopuheisesti siitä eteenpäinmenosta, mikä tapahtuu uitoissa. Mekanisoinnin mielessä ennen takapajuisimpana ollut metsäteollisuuden ala — uitot — nyt on saanut huomattavat teknilliset resurssit, mitkä turvaavat raskaimpien prosessien mekanisoinnin.

Suurena organisoivana pohjana vuoden 1937 uitoissa ovat välineistön tuottavaisuuden yhtenäiset teknilliset normit ja uudet tuotantonormit.

Uusissa normeissa ensimmäisen kerran on laadittu uittoreittien luokittelu. Joet on jaettu kategorioihin ja ryhmiin riippuen niiden hydroloogisista ja uittoerikoisuuksista. Tämä tekee mahdolliseksi paljon oikeammin määritellä uittojen ja lauttojen kuljetuksen määräajat ja paljon täsmällisemmin ottaa selville jokien kuljetusmahdollisuudet.

Normeeraus käsittää kaikki valmistavat perustyöt: tulvauiton, sortteerauksen, puutavaran lauttauksen, lauttojen formeerauksen, transiittiuiton, puutavaran maihinnoston ja sen lastauksen laivoihin kuin myös oman laivaston työt. On määritelty jokaisen operatsioryhmän suoritusaika.

Uittotöiden mekanisointi ja uusien normien käytäntöönotto antavat uittojärjestöille täydellisen mahdollisuuden suorittaa menestyksellisesti nykyisen vesiliikennekauden työt.

Uittotyöntekijät ovat velvolliset bolshevistisesti käyttämään hyväksi mekanismeja ja saavuttamaan sen, että jokainen uittotyöläinen täyttää ja ylittää uudet normit.

Glavsevlesin uitto-osaston pääinsinööri M. Lazarev.

("L. P.")

Tällaisia puheenjohtajia eivät valitsijat siedä

Huhtikuun 12 päivänä kokoontui Jelettijärven selsovetin pleenumi, jossa kuultiin NKP(b):n KK:n helmikuun pleenumin yhteenvedot, sekä selostus selsovetin työstä. Pleenumi totesi selsovetin työn heikoksi ja eroitti puheenjohtajan **P. Kondratjevin** ja selsovetin puhemiehistön jäsenen **Torofei Lukinin**.

Miten Kondratjev johti selsovettia? Keräsi sukulaisiaan sovetin, sekä kylän vastuunalaisiin tehtäviin. Selsovetin sihteerinä toimi Paavo Kondratjevin siskon mies, selsovetin laskuttajana veli. Louhen rajonista haali siskonsa miehen kylään puusepäksi. Muita sukulaisiaan asetti koulun ym. yhteiskunnallisten laitosten töihin. — Näin muodostui pakaasi, josta toveri Stalin KK:n pleenumissa puhui.

Puheenjohtaja Kondratjev jatkuvasti juopotteli ja rappeutui. Vihdoin joutui oikeuteen hulikanismista ja tuomittiin 3 vuodeksi menettämään vapautensa. Juopottelusta tuli tunnetuksi myöskin sovetin sihteeri Torofei Lukin.

Juopottelu ja tehtävien täyttämättä jättäminen sai jatkua jonkun aikaa siksi, että selsovetin taholta kritiikki tukahdutettiin. Kyläläiset vain kuiskailivat puheenjohtajan rötöksistä, mutta eivät uskaltaneet puhua julkisesti.

Aikaisemmin kylän postiagenttina toimineen Iida Heikkosenkin puheenjohtaja töykeästi antoi ymmärtää, ettei Iida saa puhua. Kylän lastentarhan hoitaja Katri Väänänen teki valituksia rajoniin, mutta helppoa ei ollut kohtaus sen jälkeen puheenjohtajan kanssa. Lastentarhalle ei tullut apua, kaluston hankkimista varten myönnetyt varat uhkasi jäädä käyttämättä. Kirjeenvaihtaja kirjoitti asiasta "Punaiseen Karjalaan", mutta tämänkin Kondratjev katsoi sopimattomaksi, antaen selvästi ymmärtää, että minä tässä nyt olen isäntä.

Kaikesta tästä oli tuloksena se, että selsovetin joukkotyö oli miltei olematonta. Ainoastaan kulttuurisektsia hiukan hengitti. Mutta esim. lukutaidon opetussektsia on perustettu uudestaan jo kolme kertaa, mutta toimintaa ei ole ollut. Lukutaidon koulusta ei ole yhtään oppilasta päästetty oppineena. Sektsiain ohjaajiksi, rikkoen sovettidemokratiaa asetettiin ihmisiä, jotka eivät olleet sovetin jäseniä, samanaikaisesti kun useat sovetin jäsenet eivät suorittaneet mitään joukkotyötä. Jelettijärven klubi on pitkän ajan toiminut huonosti. Toisissa kylissä ei ole edes punanurkkaa järjestetty.

Lastenlaitokset, -tarhat ja varsinkin seimi, toimivat hyvin epämääräisesti. Seimen pitäisi olla läpi vuorokauden toimiva, mutta tosiasiallisesti se on toiminut päivän, välistä ollut suljettukin ja sitten taas toiminut yönkin. Loppujen lopuksi täytyi yksityisten ihmisten etsiä lasten hoitaja.

Samoin tuotannon rintamalla, metsätöissä on vielä repeämä noin 30 prosenttia. Kevätkylvöihin valmistautuminen kulkee huonosti, lantaa pelloille ajetaan hitaasti.

Tähän kaikkeen johti juopottelu, kritiikin tukahduttaminen ja toisten sovetin jäsenten keskuudessa vallinnut töllistely.

A. T.

. . . En ole juristi, enkä konsultantti, lakeja en ole opiskellut

Olympian baasalla on olemassa kaksi päällikköä: toinen on baasan päällikkö Lebedev ja toinen mekaanisen transportin päällikkö — Kurilev.

Kaikki on siis järjestyksessä, koska baasa on turvattu ainakin johtavilla työntekijöillä — määrällisesti, vaikka baasa täyttääkin huonosti työplaanejaan. Mutta eihän Olympian baasan johtajien yksinomainen vika ole se, että plaanit huonosti täytetään, siihen on syynä Karelles ja sitäpaitsi — toisetkin baasat työskentelevät huonosti. Näin päättelevät baasan johtajat ja tuhertelevat omissa tavallisissa työaskareissaan ilman kiirettä, ilman hätäilyä, ilman erikoista huolestumista. Ja tästä johtuu sitten sekin, että he avustavat työläisiä hyvin vähän, eivät halua olla yhteydessä työläisten kanssa, elävän elämän kanssa. Tässä esitettävä esimerkki puhuu juuri tällaisesta "johtamisesta". Asia tapahtui tämän kuun 14 p. Ammattiliiton jäsenten yleiseen kokoukseen oli pyydetty baasan tirehtööriä selostamaan kysymystä sovettilaillisuuden noudattamisesta baasalla. Mutta tirehtöörikös harrastaa tällaisia asioita! Sehän kuuluu ammattiliitolle tai sitten yleensä alemmille työntekijöille. Ja tämän ajatuksen kirkastamana hän selostuspyyntölappuun kirjoitti:

"Nikolai Leonidovitsh, ehdotan esiintymään selostuksella ammattiliittokokouksessa 14/IV—37".

Asia oli selvä. Nikolai Leonidovitsh siis esiintyy tänään ammattiliittokokouksessa ja Lebedev makailee rauhassa kotonaan. Mutta mekaanisen transportin päällikkö Nikolai Leonidovitsh Kurilev on myöskin päällikkö alallaan. Ja varsinkin tässä tapauksessa. Ja hän puolestaan kirjoitti paperin kulmaan seuraavan resolutsion:

"En ole juristi, enkä konsultantti, lakeja en ole opiskellut, enkä lakeja tunne, selostuksesta kategoorisesti kieltäydyn."

Meidän mielestämme toveri Kurilevin menettely on sopimatonta. Hän ei voi puolustella asiaa sillä, että "en tunne lakeja", sillä hänen, töiden johtajana, tulee tuntea asioita niin paljon, että tietää sen, että töitä on johdettava sovettilaillisuuden mukaan. Jos tirehtööri Lebedev tai mekaanisen transportin päällikkö Kurilev eivät tunne sovettilaillisuuden alkeita, niin se on heidän suuri miinuspuolensa ja se tulee heidän lähiaikoina korjata, mutta ei saa sietää sellaista tilannetta, että punktin johto ei selostaisi työläisille heitä kiinnostavia yleisiä kysymyksiä sekä työkysymyksiä. Sitä vaatii elävien ihmisten johtaminen ja kasvattaminen, sitä vaaditaan jokaiselta töiden johtajalta kyetäkseen bolshevistisesti organisoimaan työläisjoukot plaanien täyttämiseen.

A. F.

Kun puhalsi raikas tuuli

KARJALAN KIRJAILIJAIN KOKOUKSESSA

Karjalan kirjailijaliiton sihteerin tov. **Ivatshevin** selostuksesta kirjailijain kokouksessa huhtikuun 21 päivänä sai sen käsityksen, että kaikki liitossa on parhain päin. Selostuksen mukaan ei liiton ja kirjailijoiden työssä ole teräviä kulmia.

Toveri Ivatshevin selostus oli vanhatyylinen. Hän todisteli, miten "Kappin" jälkeen on Karjalan kirjailijain työ voimistunut. On julkaistu suuri määrä kirjailijain tuotteita. Liitossa ei ole yhtään kirjailijaa, joka ei kirjoita. Nyt uskaltavat kirjailijamme tarttua kiinni muihinkin teemoihin paitsi omiin elämyksiinsä. On saatu aikaan teknillinen ja luova opiskelu.

Puutteellisuuksia kirjailijaliiton työssä ei selostuksen mukaan tuntunut olevan. Niistä saattoi puhua ylimalkaisesti: eräitä epäkohtia, osoittamatta mitä ne ovat. Kritiikkiä ja itsekritiikkiä ei selostuksessa ollut juuri nimeksikään, paitsi — "Punaisen Karjalan" arvostelua.

Terve tuuli alkoi puhaltaa kokoukseen vasta puheenvuorojen alettua. Puheenvuorojen käyttäjät löysivät kirjailijain liiton ja kirjailijain työssä paljon enempi epäkohtia kuin mitä löysi liiton sihteeri tov. Ivatshev. Kävi selville, ettei liitolla ja kirjailijoilla ole lainkaan syytä itserauhoittumiseen ja itsetyytyväisyyteen. Esimerkiksi kapitalismin ympäröintiä eivät kirjailijat, enempää kuin liittokaan ole käsittäneet, — sanoi puheenvuorossaan tov. **Jaakkola.**

— Luoto saarnasi monien vuosien ajan natsionalismia. Sen valtaan joutuivat kaikki suomalaiset kirjailijat alkaen Jalmari Virtasesta. Johansson kirjoitti kirjan Kontupohjan udarnikoista, asettaen siinä vastakkain venäläiset ja suomalaiset. Natsionalismin vankina oli myös kirjailija Rautiainen ja monet muut.

Liitto ei ole auttanut kirjailijoita vapautumaan natsionalismista, jatkoi tässä kysymyksessä kirjailija **Rautiainen.**

— Minua ei ole arvosteltu läheskään riittävästi natsionalismista, — sanoi tov. Rautiainen. Tämä arvostelu alkoi natsionalisti Luodosta, se sipaisi Johanssonia ja minuun se pysähtyi. Kun käsiteltiin Johanssonin kirjaa Kontupohjan udarnikoista, Parras pyrki — keskeyttämään kritiikkiä. Ja sitäpaitsi itse Parraskin on vajonnut natsionalismiin. Hänhän on juuri toimittajana vastuussa nätsionalististen tuotteiden julkaisemisesta. Mutta Parrasta ei ole siitä arvosteltu.

Selostuksessaan tov. Ivatshev puhui itsetyytyväisenä, että kirjailijain tuotanto on kasvanut ja että tässä on saavutuksia. Myönnettäköön! Mutta on siinä laakereilla lepäämistäkin — ja ennenkaikkea sitä.

— Kirjailijamme tekevät vähän työtä, sanoi tov. Rautiainen. Esim. kirjailija Parras on täällä Sovettiliitossa kirjoittanut hyvin vähän. "Jymyvaaralaisensa" hän kirjoitti Amerikassa, samoin muut. Täällä ei hän ole vielä antanut mitään suurempaa. Kirjailija Tihlä on ollut Sovettiliitossa 13 vuotta, mutta tänä aikana ei häneltä ole ilmestynyt kuin pari kirjaa, kun hänen tuotantonsa sitä ennen oli varsin runsas. Miksi ei täällä?

Kirjailijain liitossa vallitsee tunkkaantunut perhekuntalaisuus. Kirjailijain tuotteisiin suhtaudutaan ilman kritiikkiä, liberaalisesti. Kritiikkiä harjoitetaan vain sunnuntaipäivin, jubileumien yhteydessä, tällaisen ajatuksen esitti tov. **Bazanov.** Esimerkiksi, — sanoi hän, — runoilija Gribatshevin runokoelmassa on hyviä runoja, mutta siinä on niin paljon huonoja, että liiton olisi pitänyt tehdä jotakin ratkaisevaa kirjan ilmestymisen suhteen. Tätä liitto ei tehnyt. Sillä se aiheutti paljon vahinkoa sekä runoilijalle että lukijoille.

Surulliseksi näytteeksi siitä, mihin on johtanut liiton liberalismi jäsentensä tuotteisiin nähden, on muodostunut Hilda Tihlän kirja "Lehti kääntyy". Kirjan ensimmäinen osa on kyllästetty mystiikalla, siinä on taipumusta uskonnollisuuteen. Kun sitä arvosteltiin, lausuttiin toivomus, että kirjan seuraavassa osassa alkaisi aurinko nousta. Mutta se ei noussut, — sanoi kokouksessa tov. Jaakkola. Toisessa osassa, sanoi hän, — sivuutetaan kokonaan Lokakuun vallankumous. Kirja ei vastaa sosialistisen realismin vaatimuksia, jonka mukaan pitää kuvata historiallista totuutta, sankaruutta, puolueen johtavaa osuutta. Tihlän kirjan toisen osan kuvaukset liikkuvat Pietarissa kansalaissodan aikana. Siellä kirjailija näkee vain rappiota, likaa, kurjuutta ja hätää, välinpitämättömyyttä ja apatiaa. Ei vallankumouksen sankariromantiikkaa, ei sankareita, ei yhtään myönteistä tyyppiä. Kirjassa ilmenee pikkueläjän ummehtunut näköpiiri. Kommunisteista ja puolueesta annetaan väärä kuva — kommunistit ovat siinä käsityöläisiä ja maaseutulaisia. Siinä pannaan johtava kommunisti neuvomaan kaksinaamaisuuteen.

Kirjailijaliiton sihteeri ilmoitti, että kirja kohoaa porras portaalta.

— Mutta miten voidaan kirjoittaa kolmas osa, kun ensimmäinen ja toinen osa eivät anna sitä varten materiaalia ja tyyppejä, — sanoi tov. Jaakkola.

Tähän on johtanut liiton liberalismi ja perhemäisyys.

Myös törkeitä virheitä paljastettiin Kankaanpään kirjassa "Voittamattomat". Siinä tehdään englantilaisten järjestämästä n.k. Karjalan otrjaatista melkein kommunistinen, syrjäkylän tietoton talonpoika muuttuu kivilujaksi valmiiksi bolsheviikiksi, ym. heikkouksia.

Puheenvuoroissa korostettiin, että suurena puutteena liiton ja kirjailijain työssä on se, etteivät kirjailijat kuvaa Karjalan kansan menneisyyttä, historiaa. Varsinaista karjalaista tematiikkaa ei vielä ole. Siinä suhteessa on vain aloitteita.

Toveri Ivatshev vältteli selostuksessaan teräviä kulmia, mutta puheenvuorot avasivat ikkunan ja Karjalan kirjailijain liittoon pääsi puhaltamaan raikas tuuli. Ihmiset lakkasivat ujostelemasta, kuten sanoi tov. Sergejev puheenvuorossaan.

Kokous jatkui eilen.

V. V.

Pohjoisen alueen brigadi Karjalassa

Huhtikuun puolivälissä saapui Arkangelista Petroskoihin Pohjoisen alueen brigadi, johon kuuluvat toverit Gromov, Jelizarov ja Nozhina.

Keskustelussa kirjeenvaihtajamme kanssa brigadin johtaja tov. Gromov lausui:

— Matkamme tarkoituksena on tarkastaa, miten täytetään sosialistista sopimusta, joka on solmittu Pohjoisen alueen ja Karjalan tasavallan välillä lukutaidottomuuden ja vähälukutaitoisuuden likvidoimisplaanin paremmasta täyttämisestä.

Pohjoisen alueen delegaatit ovat Karjalassa huhtikuun loppuun asti ja käyvät tasavaltamme muutamissa rajoneissa.

Tilanne Espanjan rintamilla

(TASS'in sähkösanomien mukaan)

Madridin tykistöpommituksessa huhtikuun 21 p. on kuollut 32 henkeä. Paljon on haavoittuneita. Yksi ammus räjähti raitiovaunun luona, jolloin vaunu joutui mullan peittoon. Haavoittui 20 henkeä, joista vaikeasti 3.

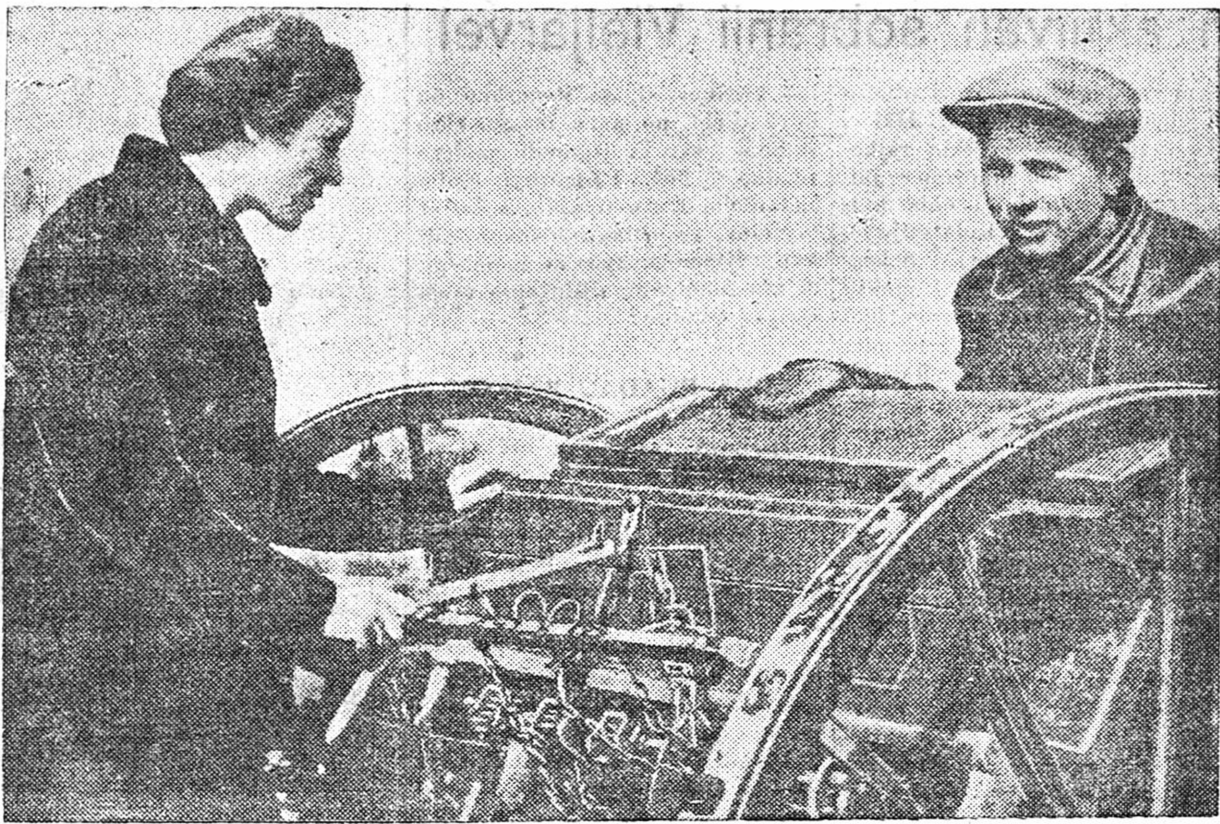
Keskirintamalla tasavaltalainen pomminheittäjälentokone on pommittanut Valjadoliden rautatieasemaa. Vahingoittunut on 2 junaa, jotka kuljettivat 15 ja 20 vaunua. Kolme kapinallisten hävittäjää menestyksettä yritti rynnäköidä tasavaltalaista lentokonetta, joka onnistui pudottamaan alas vihollisen yhden lentokoneen.

Tasavaltalaisten tykistö pommittaa Toledoa ristitulella. Tasavaltalaisten, jotka ovat jo vallanneet ensimmäiset talot laitakaupungilla, eteneminen jatkuu.

Aragonin rintamalla ovat tasavaltalaisten lentokoneet kahdesti menestyksellisesti pommittaneet Huecaa.

Biskajan rintamalla ovat tasavaltalaiset loistavasti lyöneet takaisin vihollisen hyökkäykset Elorrion, Elgetan ja Amboton sektoreissa. Kapinalliset ovat kärsineet raskaita menetyksiä. Kapinallisten lentokoneet lähtivät pakoon tasavaltalaisten lentokoneiden ajamina. Yksi fasistien lentokone on pudotettu alas.

Etelärintamalla Inojes del Ugen sektorissa (länteen Posoblancosta) on kapinallisten komppania nostanut kapinan. Tasavaltalaisten eturintama-asemista voitiin nähdä, että kapinaa tukahdutettaessa haavoitettiin useita sotilaita. Kapinaa tukahduttamaan saapunut sotilasautokolonna joutui tasavaltalaisten taholta tykistöammunnan alaiseksi.

Suojun kolhoosissa "Nizovje" tarkastetaan rivikylvökoneen valmeutta kevätkylvöihin. Kuvassa: (Vasemmalta oikealle) nuorisoliittolais-agronoomi Nina Maljutina ja kolhoosin puheenjohtaja N. F. Izotov. (Foto — Ankudinov).

Kontrollin voimaanastuminen Espanjassa

Valencia, 20 huhtik. Tänään astuu voimaan Espanjan rajojen kontrolloimissysteemi.

Kontrollin käytäntöönottamisen yhteydessä julkaistu meriministeriön ja ilmailuvoimien ministeriön päiväkäsky on Espanjan yhteiskunnallisissa piireissä otettu vastaan suurella tyydytyksellä. Kansanrintaman kaikkien puolueiden sanomalehdet kehoittavat Espanjan kansaa voimistuttamaan taisteluaan fasismia ja ulkomaalaisia interventtejä vastaan.

Sotalaivaston poliittinen komissaari Bruno Alonso sanoo tänä päivänä "Avelante" lehdessä julkaistussa kirjoituksessaan seuraavasti:

"Meidän synnyinmaassamme ulkoinen fasismi ei tule voittamaan".

Espanjan yhteiskunnalliset piirit ovat sitä mieltä, että kontrollin järjestäminen ei jouduta sodan päättymistä, eikä heikennä kapinallisten asemaa. Tällä alalla kaikki ovat yksimielisiä siitä, että fasismi voitetaan ainoastaan yhteisrintamaa edelleen lujittamalla ja tasavallan aseellisia voimia voimistuttamalla.

Katolilaisten toimihenkilöiden oikeusprosessi Berlinissä

Berlin, 20 huhtik. (TASS). Huomattavien katolilaisten oikeusprosessissa todistajia — katolilaisen nuorisoliiton jäseniä — kuulusteltaessa, oikeuden puheenjohtaja moneen kertaan keskeytti heidät, antamalla heille "varoituksia", uhaten asettaa syytteeseen "valan rikkomisesta" jne. Kaikista näistä todistajiin vaikuttamisen yrityksistä huolimatta todistajat kategorisesti kieltäytyivät todistamasta syytettyjä vastaan.

Oikeuden kuulusteltavana oli myöskin joukko suoraan vankilasta todistajiksi tuotuja Saksan työväenliikkeen toimihenkilöitä, joiden joukossa — elinkautiseen pakkotyörangaistukseen tuomittu Saksan parlamentin entinen kommunistinen edustaja Grode. Tämä todistajien ryhmä perusteli puheissaan, käyttäen tilaisuutta hyväkseen, sikäli kun oikeuden puheenjohtaja ei heitä keskeyttänyt, kansanrintaman platformun ja tehtävät sekä kommunistien ja uskonnollisten ryhmien yhteistoiminnan mahdollisuuden, ilmoittaen, että oikeudessa syytettyinä olevien kanssa ryhmä ei ole ollut minkäänlaisessa yhteydessä.

Suuren vaikutuksen teki syytetyn Steberin kieltäytyminen ennakkokuulustelussa antamistaan lausunnoista. Steber ilmoitti, että fasistiset kuulustelijat saattoivat hänet niin "hermostuneeseen tilaan", ettei hän voinut vastata hänelle tehtyihin kysymyksiin muuten kuin myönteisesti.

Prieton ilmoitus

Lontoo, 20 huhtik. (TASS). Valenciasta tulleen tiedon mukaan meri- ja ilmailuvoimien ministeri Prieto on julkaissut ilmoituksen kontrollin käytäntöönottamisen johdosta.

Prieto kritikoi Englannin ja Ranskan politiikkaa ja tuomitsee Saksan ja Italian toiminnan. Hän osoittaa, että kontrolli asettaa Espanjan laillisen hallituksen huonompaan asemaan kuin kapinalliset. Englanti ja Ranska hänen sanojensa mukaan tulevat rehellisesti toteuttamaan kontrolloimisplaania, mitä ei voida sanoa Saksasta ja Italiasta.

"Saksalaiset ja italialaiset sotalaivat — sanoo Prieto — eivät vain kuljeta sotajoukkoja ja sotatarpeita Saksasta ja Italiasta kapinallisille, vaan myöskin avustavat kapinallisten laivoja. Ne harjoittavat spionitoimintaa, seuraavat hallituksen laivoja ja puolustavat kapinallisten laivoja. Niiden laivoilta kohoaa lentokoneita, jotka pommittavat meidän laivojamme, ollen vakuutettuja siitä, että voivat tehdä tätä rangaistuksetta."

Sovettiliitosta

Nuorten sovettisoittajien kykyjen katselmus

Huhtikuun 21—26 päivinä Moskovan konservatorion suuri sali on kokonaan Sovettiliiton nuorten soittajien käytettävänä. Lähes 400 8—16-vuotiasta sovettilasta saapuu Moskovaan näyttämään musiikkitaitoaan. Parhaimmat nuoret soittajat lähettää Odessan konservatorion musiikkikoulu, Leningradin ja Kievin koulut.

Mestaruuttaan eivät tule näyttämään ainoastaan pienet viulutaiteilijat, pianistit ja sellon soittajat, vaan myöskin kokonaiset orkesterit: Moskovan sinfoninen orkesteri, Odessan jouhiorkesteri, kuoro ym. Soittajien rinnalla tulevat esiintymään nuoret säveltäjät. Tällaisia sävellyksiä on olemassa jo hyvin paljon. Niinpä 8-vuotias V. Bauber on säveltänyt "Kehtolaulun", 9-vuotias L. Neugaus laulun "Mansikka", 13-vuotias Jurko Hialo masurkan ym.

Kuinka paljon meillä on kyvykkäitä lapsia? Hyvin paljon. Joka tapauksessa RSFSR:n Valistusasiain kk:n 150 lasten musiikkikoulua eivät voi tyydyttää vaatimuksia, vaikka kymmeniä tuhansia lapsia, (yli 40 tuhatta) opiskelee musiikkikouluissa. Näinollen konsertteihin osallistuvat 400 lasta muodostavat ainoastaan aktiivin.

Meillä on myöskin ammattitaitoisia pedagoogeja, joista on ylpeä koko maa. Ensikädessä on mainittava kansantaiteilija Goldenveizer, professorit A. I. Jampoljskij, P. S. Stoljarskij, K. G. Mostras, B. M. Reinbalt.

Näiden ja monien muiden kyvykkäiden pedagoogien johdolla kehittyvien sovettilasten onni on siinä, että heidän ei tarvitse ajatella kapitalististen maiden soittajille kirottua kysymystä: mistä saa työtä opiskelun jälkeen. Kaikille sovettisoittajille maassamme löytyy työtä aivan riittävästi.

Kevätkylvöt alkaneet Aunuksessa

AUNUS, huhtik. 22 (Telefonitse omalta erikoiskirjeenvaihtajaltamme). Aunuksen rajonin Riipuskalan selsovetin alueella on kolmen päivän aikana suoritettu kevätkylvötöitä — kyntöjä. Tänään oli pellolla kyntämässä kolme hevosta Kalininin nimelle omistetusta kolhoosista.

Myöskin toisissa saman selsovetin alueella olevissa kolhooseissa on aloitettu kevätkylvötyöt — kynnöt. Tänään oli Jegorovin nimelle omistetusta kolhoosista kyntämässä kaksi hevosta, kolhoosista "Druzhba" kaksi hevosta ja yksi traktori. Krupskajan nimelle omistetusta kolhoosista yksi ja kolhoosista "Borjba" myöskin yksi hevonen.

I. Tshenzhijev.

Puutosin rajonin joilla

Puutosin rajonin Podporozhin ja Krivetskin saappaneille on saapunut ensimmäinen erä puutavaraa. Siellä on ryhdyttävä sortteeraukseen ja lauttaukseen, mutta työt hidastuvat työläisten puuttumisen takia.

Huhtikuun 22 p. mennessä oli Puutosin joilla puutavaraa noin 150 tuh. festmetriä. Joillain latvauitoilla ei riitä uittajia. Kaikkiaan tarvitaan nyt uitoissa 1.750 henkilöä, mutta on vain 650. Karjalan ulkopuolelta on tuotu 700 työläisen asemesta kaikkiaan vain 90 työläistä.

Palkintoja metsätöissä voittajille

Näinä päivinä on Pohjoisten rajonien metsä- ja uittotyöläisten ammattiliiton keskuskomitean yhteydessä oleva koneiden kuljettajien ja metsätyötuhansikkojen yleisliittolaista kilpailua johtava keskuskomissi, tehtyään yhteenvedot metsätyösesongin aikana olleesta kilpailusta, päättänyt palkita useita tunnettuja metsätöiden stahanovilaisia.

Komissi on erikoisesti merkinnyt Karjalan metsätyöläisten Filatovin, Pajusen, Akulovin, autonajurien Fedorovin, Heikkosen ym. erinomaiset saavutukset. Karjalan tuhansikkojen kilpailun voittajille Filatoville ja Pajuselle komissi on antanut kaksi ensimmäistä palkintoa — 1.000 ruplaa kumpikin. Paras kaasugeneraattoriautonajuri — Lososinan metsätyöpunktin työläinen tov. Fedorov on palkittu kurorttipaikalla. Kontupohjan metsätyöläinen tov. Akulov on palkittu 500 ruplalla.

Kontupohjan mekanisoidun punktin neljälle parhaimmalle autonajurille Heikkoselle, Kiseleville, Levkinille ja Gordejeville on annettu 250 ruplan palkinnot.

Telaketjukärryjä

Onegan tehdas on omaksunut telaketjukärryjen valmistuksen, joita tänä vuonna ensikerran käytetään puutavaran ajossa. Telaketjukärryt on valmistettu SSSR:n puutavarateollisuuden kk:n teknillisten piirustusten mukaan.

Huhtikuun 21 päivään mennessä Onegan tehdas on valmistanut 161 kärryä. Tästä määrästä Valkovenäjän tasavaltaan, Länsi-Siperian ja Kirovin aluepiiriin on lähetetty jokaiseen 6 telaketjukärryä, Karjalan metsätyöpunktit ovat saaneet 12 telaketjukärryä, Itä-Siperian aluepiirin metsätyöpunktit — 16, Pohjoisen alueen punktit — 18 jne.

Tänä vuonna Onegan tehdas valmistaa 300 telaketjukärryä.

Äänisenrannan rajonin taideolympiaadit

Äänisenrannan rajonia käsittävät taideolympiaadit Lokakuun vallankumouksen sahan klubilla huhtikuun 17—18 päivinä osoittivat nousua ja käännettä rajonin itsealotteisen taidetyön alalla. Viime aikoihin asti ovat itsealotteiset taidepiirit toimineet vailla keskuksen apua ja ohjausta. Niiden työtä ei ole tarkastettu ja asetettu saavutuksia koko rajonin yhteiskunnallisuuden nähtäväksi. Taidetyökokemuksien vaihtoa ei ole järjestetty.

Olympiaadeihin osallistui 16 itsealotteisen taiteen kollektiivia: musiikki-, laulu-, lausunta-, tanssi- ja plastillisen voimistelun esityksillä, nousten esiintyjäin määrä 300 henkeen. Näytelmäpiirien esityksiä ei ollut olympiaadien ohjelmistossa.

Nyt pidetyt olympiaadit osoittavat, että itsealotteinen taide on Äänisenrannan rajonissa voimakkaassa nousussa. Tätä vahvistavat suoritetut esitykset. Niinpä Viitanan selsovetin Besovetsin kylän kolhoosilaisten laulukuoron kansanlaulujen esitykset saivat osakseen raikuvia suosionosoituksia. Tiihonniemen metsätyöpunktin äskettäin perustettu taidepiiri taiteellisilla esityksillään valloitti yleisön. Huomattavan korkealle tasolle kohosivat Matroosan kollektiivin kansantanssi- ja voimisteluesitykset. Samaa voidaan sanoa Vilkan jouhiorkesterin ja kuoron sekä pioneerien tanssiesityksistä. Merkittävä on myöskin Lososinan autobaasan Perevalssin kuoron, Lokakuun vallankumouksen sahan torvisoittokunnan ja useiden toisien taidepiirien esitykset.

Tämä ei merkitse sitä, etteikö esityksissä olisi vielä ollut aloittelevaa ja hiomatonta, mutta meidän on muistettava, että monet itsealotteiset taidepiirit ovat vasta viimeaikoina perustettuja, eikä edes jokaisella piirillä ole alusta alkaen ollut kykenevää ohjaajaa.

Palkintokomissi antoi kolhoosien taidepiireistä ensimmäisen palkinnon Besovetsin kuorolle, toisen Jalguban kuorolle, kolmannen Naamoilan ja neljännen Ladvan kolhoosilaisten taidekollektiiville.

Tuotantolaitosten itsealotteisen taidetyön kollektiiveista sai ensimmäisen paikan Vilkan, toisen Matroosan, kolmannen Lososinan, neljännen Tiihonniemen ja viidennen Lokakuun vallankumouksen sahan kollektiivi.

Lisäksi palkittiin henkilökohtaisesti seuraavat toverit: **Savkin, Kostjin, Nikutkin, Doill, Tolonen, Belakov, Aune Saario, Mattson, Bushujev, Tsitsikojeva, Timoskainen** ja **Kotsjum.**

Pari sanaa olympiaadien puutteista. Niihin ei valmistauduttu ajoissa. Huonosti johdettiin rajonin valistusosaston taholta. Tiedoitus oli heikkoa. Esityksien järjestämisessä olisi kokonaisvaikutuksen kannalta ollut edullisempi, jos kukin kollektiivi olisi saanut esittää ohjelmansa yhtäjaksoisesti. Liikenne kaupungista Solomanniin ja takaisin oli vaikeaa, kun sitä ei oltu järjestetty. Seuraaviin olympiaadeihin valmistautuessa on huomioitava nämä heikkoudet, etteivät ne toistuisi.

Näistä puutteista huolimatta on olympiaadeilla suuri merkitys itsealotteisen taidetyön kehitykselle Äänisenrannan rajonissa.

H. Juvonen.

Talvisesongin päättyminen

Karjalan valtion kansallinen teatteri päättää talvinäytäntökauden toukokuun lopulla kahdella ensi-illalla — Ibsenin näytöskappaleella "Nora" ja Prutan näytöskappaleella "Yhdeksästoista vuosi" ("Vallankumousneuvoston jäsen"). Sitäpaitsi teatteri asettaa muokkauksen jälkeen Kirssonin näytöskappaleen "Platon Kretshet".

"Noran" lavastuksen tulee suorittamaan regissöri tov. Sevander ja "Yhdeksästoista vuosi" regissööri tov. Jyrenin. Dekoratsiot ensimmäiseen näytelmään valmistaa taiteilija Tamrutsi, toiseen — taiteilija Belskij.

Talvisesongin päätyttyä teatteri lähtee kiertueelle Kiestingin ja Kalevalan rajoneihin, joissa esittää: Gorjkin "Viholliset", "Platon Kretshet", "Nora", "Kahden herran palvelija" ja sitäpaitsi antaa yhden konserttiesityksen.

Teatteri kuljettaa dekoratsiot mukanaan.

Parashuttiurheilu kehittyy myöskin maaseudulla. Kymmenet ja sadat kolhoosinuorisomme tytöt ja pojat oppivat rohkeiksi ja taitaviksi parashutisteiksi ja lentäjiksi, aloittaen ensin parashutilla hyppyharjoitukset sitä varten rakennetuista torneista. Viime vuonna rakennettiin myöskin Aunukseen parashuttitorni, jota kuvamme esittää. (Foto — Dubitshev)

TAPAHTUMIA

Polkupyörien varkauksia

Viimeisten päivien aikana Petroskoissa ovat varkaat vieneet useita polkupyöriä. Muunmuassa varastettiin Suksitehtaan työntekijältä Kuznetsovilta, NKP(b):n AK:n Kustannusliikkeen kirjanpitäjältä Jevsejeviltä, ZAGZI'n työntekijältä Spiriniltä ja ym. Miliisilaitoksen työntekijät ovat pidättäneet useita varkaita. Jevsejev ja eräs toinen toveri ovat saaneet polkupyöränsä takaisin.

Tulipalo Ladvassa

Huhtikuun 20 päivänä kello 8 tienoissa illalla paloi Ladvassa (Äänisenrannan rajoni) Yhteiskunnallisen huollon kansankomissariaatille kuuluva talo, jossa asui 50 invaliidia. Ihmisuhreja ei ollut. Suurin osa omaisuudesta saatiin pelastetuksi. Palon syitä tutkitaan.

Vastaava toimittaja
K. VENTO

Tiedoitus

Petroskoin kaupunkisovetti velvoittaa kaikki Petroskoin kaupungin alueella asuvat v. 1917 syntyneet mieskansalaiset tulemaan registeerausta varten kaupunkisovetin sotilaspöytään osotteella: Lunatsharskin katu, talo N:o 9. Kaikkien on tuotava mukanaan seuraavat dokumentit: passi, todistus yhteiskunnallisesta asemasta, sivistyksestä ja ammatista.

Registeröinti suoritetaan aakkosjärjestyksessä:

A, B, V, G, D, J, Zh, Z — niiden henkilöiden, joiden sukunimi alkaa näillä alkukirjaimilla, on saavuttava huhtikuun 25 päivänä v. 1937.

I, K, L, M, N, O — huhtikuun 26 päivänä v. 1937.

P, R, S, T, U, F — huhtikuun 27 päivänä v. 1937.

H, Ts, Tsh, Sh, Sch, E, Ju, Ja — huhtikuun 28 päivänä v. 1937.

Registeröintiin on saavuttava kello 9—16.

Petroskoin kaupunkisovetti.

TIEDOITUS

Huhtikuun 23 p:nä kello 7 illalla pidetään agitkollektiivien johtajille instruktiivinen selostus Toukokuun ensimmäisen vietosta.

Instrukteerauksen pitävät:

Venäjänkielellä: tov. **Gimmelfarb** — Kulttuuritalolla (luentosalissa).

Suomenkielellä: tov. **Vento** — Puolueaktiivin talolla.

Tilaisuuteen kutsutaan propagandisteja ja selostajiksi määrättyjä.

NKP(b):n kaupunkikomitean propaganda- ja agitatsio-osasto.

TIEDOITUS

Keinotekoisia ruumiinosia laittava brigadi työskentelee Petroskoin poliklinikassa huhtikuun 28—29 päivänä.

Niiden henkilöiden jotka tarvitsevat keinotekoisia ruumiinosia tai joiden on remontteerattava keinotekoisia ruumiinosia, on saavuttava Petroskoihin mainittuina päivinä.

Huoltoasiain kk.

Egypti ja englantilais-italialaiset ristiriidat

Viime vuoden elokuussa solmitun englantilais-egyptiläisen sopimuksen mukaisesti huhtikuun 12 päivänä Montressa (Sveitsi) alkoi Egyptin hallituksen edustajien konferenssi, johon osallistuvat 12 valtion edustajat. Konferenssi on omistettu kysymykselle niinsanotuista myönnytyksistä, toisinsanoen etuoikeuksien antamisesta ulkomaalaisille Egyptissä.

Tällä hetkellä nämä etuoikeudet voidaan jakaa kolmeen peruskategoriaan.

1. Sopimuksen allekirjoittaneiden maiden alamaisia voidaan tuomita lähetystön oikeuksissa heidän maansa lakien mukaan.

2. Lähetystön oikeuden rinnalla Egyptissä on, tosin hyvin vähän, niinkutsuttuja "sekalaisia oikeuksia" (niihin kuuluu ulkomaalaisia ja egyptiläisiä tuomareita, ulkomaalaisten muodostaessa enemmistön). Nämä "sekalaiset oikeudet" muodostettiin jo vuonna 1877.

3. "Sekalaisten oikeuksien" valituksia käsittelevä kollegio on ottanut oikeudekseen ratkaista ylioikeuden tavoin kysymykset siitä, sopiiko Egyptin tämä tai tuo laki ulkomaalaisiin. Ilman tämän kollegion suostumusta lakia ei voida sovelluttaa ulkomaalaisiin. Ulkomaalaista ei myöskään voida verottaa, ellei saada vastaavan diplomaattisen edustajiston suostumusta.

Luonnehtien Egyptissä vallitsevaa etuoikeuksien antamisjärjestystä, englantilainen liberaalinen sanomalehti "Manchester Guardian" kirjoittaa:

"Se järjestys, jonka mukaan Egyptissä asuville ulkomaalaisille kansalaisille annetaan oikeudellisia etuoikeuksia, ja jonka perusteella heidät vapautetaan veroista, on suvereniteettivaltion oikeuksien rikkomista. Näitä etuoikeuksia ulkomaalaisille antoi osittain Turkki, jolloin Egyptiä vielä pidettiin Ottomanin imperiumin osana, ja osittain itse Egypti, jolloin se oli riippuvainen Englannista. Sodan jälkeen nämä etuoikeudet kuoletettiin vanhan Ottomanin imperiumin kaikissa muissa osissa... Etuoikeuksien antaminen on jo kauan sitten synnyttänyt voimakasta tyytymättömyyttä egyptiläisissä. Toisaalta Egyptissä asuu lähes 200 tuhatta ulkomaalaista, joista monilla siellä on suuria kommersietuja. On aivan selvää, että etuoikeuksien poistaminen tuottaisi heille aineellista vahinkoa. Tämän vuoksi on toivottavaa, että ennen lakkauttamista käytäisiin neuvotteluja". Nyt Montressa pidettävässä konferenssissa käsitellään kysymystä lähetystöoikeuksien lakkauttamisesta.

Samanaikaisesti laajennetaan sekalaisten oikeuksien valtuuksia siksi, kun "alkuasukkaiden oikeudet valmentavat omat kaaderinsa". Nyt väitellään tämän ylimenokauden pituudesta, jonka kuluessa sekalaiset oikeudet tulevat toimimaan. Egyptiläiset vaativat 12 vuotta. Heitä kannattaa Englannin edustajisto. Italian ja muutamat muut edustajistot vaativat 18 vuotta.

Egyptin kansallisvapauttava liike, jota johtaa Vafdin puolue (porvarillinen kansallinen puolue), yrittää — eikä tuloksetta — käyttää englantilais-italialaisia ristiriitoja vaatimuksiensa tyydyttämiseksi. Joukkojen painostuksesta, jotka jyrkästi protesteeraavat etuoikeuksien antamisjärjestystä, Vafdin puolue on pakoitettu toimimaan entistä päättävämmin. Kuten "Manchester Guardian" osoittaa "Egyptin sisällä vallitsee syvä poliittisen tyytymättömyyden ilmakehä, ja, kuten historia osoittaa, Egyptin edustajisto kotiinsa palattuaan voi joutua hyvin epämukavaan asemaan, jos se suostuu niihin myönnytyksiin, jotka ovat alentavia maan kansalliselle kunnialle".

Englannin imperialismi kannattaa etuoikeuksien antamisjärjestyksen heikentämistä Egyptissä, haluten voimistuttaa siellä asemiaan taistelussa italialaisia kilpailijoitaan vastaan. Tähän sitä pakoittaa Englannin asemien vakava huononeminen Välimerellä ja Punaisella merellä. Suezin kanavan ja tämän yhteydessä Englannin ja Intian välisen meritien puolustusprobleemi tulee yhä vaikeammaksi. Abessinian joutuminen Italialle on entisestään kärjistänyt tilannetta. Italian imperialismi ei uhkaa vain Englannin meritietä Välimerellä ja Punaisella merellä, vaan myöskin Britanian asemia Niilin varrella. Abessinia muodostuu siksi maaksi, jonka kautta valmistellaan hyökkäystä englantilais-egyptiläiseen Sudaniin ja sieltä pitkin Niiliä Egyptiin.

Tämän yhteydessä on mielenkiintoista seurata sitä aktiivisuutta, jota Italian fasismi osoittaa Egyptin suhteen. Luonteenomainen tosiasia: viime vuoden huhtikuun 7 päivänä, sen aattona, kun italialaiset sotajoukot valloittivat Tanajärven piirin, Italian ulkoministerin sijainen ilmoitti virallisesti Roomassa olevalle Egyptin edustajalle, että Italian hallitus ei millään tavalla aijo uhata Egyptiä. Samalla hän lisäsi, että Italia haluaisi solmia Egyptin kanssa hyökkäämättömyyssopimuksen. Mussolini yritti kaikella tavalla vaikeuttaa siihen aikaan käytäviä englantilais-egyptiläisiä neuvotteluja. Mussolinin joku aika sitten Libyaan järjestämällä matkalla oli sama tarkoitus.

Seuraten Italian englantilaisvastaista politiikkaa Italian sanomalehdistö Montren konferenssin edellä kannatti Egyptin vaatimuksia.

"Italia on valmis kannattamaan Kairon hallituksen pyrkimyksiä, kirjoitti "Tan" — Italia toivoo tätä tietä saavansa itselleen vissiä hyötyä...

Joku aika sitten Mussolini Tobrukessa teki ilmoituksen Egyptin sanomalehtimiehille. Se osoitti, että Italian kansa ei faraoiden maata ole koskaan pitänyt afrikalaisena, vaan on pitänyt Egyptiä Välimeren maana, jonka kanssa Italia on aina halunnut olla hyvissä suhteissa. Ei pidä unohtaa, että maantieteellisessä suhteessa Egypti on samainen Suezin kanava, jota Italia tarvitsee yhteyden ylläpitämiseksi afrikalaisen imperiumin kanssa".

Itse konferenssissa Italian edustajisto, samoin kuin myöskin useat muut, asettui etuoikeuksien antamisjärjestyksen lopettamista koskevassa kysymyksessä jyrkemmälle kannalle. Tässä tapauksessa Italian pyrkimys sivuuttaa Englannin rauhanrakkauden näennäisesti, on ristiriidassa Italian siirtomaaporvariston etujen kanssa. Egyptin kansan suojelijoiden maskien takaa ovat näyttäytyneet imperialistisen pedon hampaat, jotka ovat juuri tehneet lopun Abessinian riippumattomuudesta.

Montren konferenssissa koko maailma uudemman kerran näkee englantilais-italialaiset ristiriidat. Juuri tältä kannalta konferenssi on mielenkiintoinen.

G. Ambor.

TOIMITUKSEN TELEFOONIT: Vastaava toimittaja - - 7-90. Vast. toimittajan sij. ja toimitussihteeri — 7-90. Osastojen johtajat — 7-23. ТЕЛЕФОНЫ РЕДАКЦИИ: ответств. редактор — 7-90. Зам. отв. редактора и отв. секретаря — 7-90. Зав. отделами — 7-23.
TOIMITUKSEN OSOITE: — АДРЕС РЕДАКЦИИ: АКССР — Петрозаводск, Пушкинская 7. ИЗДАТЕЛЬСТВО Карельского Обкома ВКП(б). адрес: АКССР Петрозаводск, Пушкинская 7, комн. № 304, тел. 517. — Типография им. Анохина АКССР, гор. Петрозаводск, Пушкинская 7. Уполномоч. Главлита Карельской АССР № А-725 Заказ № 1417 — Тираж 632 экз.